

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 199 / III Legislatura / Setè període

Divendres, 15 de febrer de 1991

Comissió de Política Territorial

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Esteve Tomàs

Sessió núm. 22

Proposicions no de Llei

SUMARI

El debat del punt quart de l'ordre del dia s'inicia a dos quarts d'onze del matí i set minuts.

Proposició no de Llei sobre l'Impuls de la Construcció del Canal Algerri-Balaguer (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 3943).*

Esmenes del G. Socialista (núms. 1 i 2, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Aleu (S) (p. 3943).*

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Borràs (CiU) (p. 3943).*

Posició del grup presentant: *I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 3945).*

Votació del punt primer: *aprovat per unanimitat (p. 3945).*

Votació del punt segon: *rebutjat per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 3945).*

Proposició no de Llei sobre la Instal·lació en els Accessos d'Entrada a les Autopistes Catalanes d'uns Senyals Informatius sobre les Condicions Actuals de cada Tram Circulatori (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

L'I. Sr. Sabanza (M) n'anuncia la retirada (p. 3945).

L'I. Sr. Masó (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 3946).

Proposició no de Llei sobre la Reducció de l'Impacte Negatiu del Tancament per Obres de la Carretera de Terradets (Punt vuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 3946).*

Posició dels grups: *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 3946) i I. Sr. Bada (CiU) (p. 3947).*

Votació: *rebutjada per 6 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 3947).*

Proposició no de Llei sobre l'Elaboració d'un Programa d'Actuació Urgent per al Sanejament de la Conca del Riu Besòs (Punt novè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Madueño (S)* (p. 3947).

Posició dels grups: *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 3948) i *I. Sr. Masó (CiU)* (p. 3948).

Votació: *rebutjada per 6 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 3949).

Proposició no de Llei sobre les Actuacions en el Trencament del Braç Dret del Delta de l'Ebre (Punt dissetè de l'ordre del dia.)
L'I. Sr. Manuel Nadal (S) n'anuncia la retirada (p. 3949).

Proposició no de Llei sobre la Protecció de les Característiques del Taxi de Barcelona (Punt divuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Sánchez Ramos (M)* (p. 3949).

Posició dels grups: *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 3950), *I. Sra. Montserrat (P)* (p. 3950), *I. Sr. Saura (IC)* (p. 3950), *I. Sr. Oliart (S)* (p. 3950) i *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3950).

Votació: *rebutjada per 4 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció* (p. 3951).

Proposició no de Llei sobre l'Increment del Servei Públic de RENFE a les Hores Punta del Matí, a Totes les Línies de la Rodalia de Barcelona (Punt setzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sra. Montserrat (P)* (p. 3951).

Posició dels grups: *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 3951), *I. Sr. Saura (IC)* (p. 3951), *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 3951) i *I. Sr. Parera (CiU)* (p. 3952).

Posició del grup presentant: *I. Sra. Montserrat (P)* (p. 3952).

Votació: *aprovada per unanimitat* (p. 3952).

L'I. Sr. Masó (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 3952).

Proposició no de Llei sobre la Supressió de Peatges a les Autopistes Catalanes (Punt dinovè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 3952).

Posició dels grups: *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 3953), *I. Sra. Montserrat (P)* (p. 3953), *I. Sr. Saura (IC)* (p. 3953), *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 3953) i *I. Sr. Camp (CiU)* (p. 3953).

Posició del grup presentant: *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 3954).

Votació: *rebutjada per 3 vots a favor, 17 en contra i cap abstenció* (p. 3954).

Proposició no de Llei sobre la Retolació en Llengua Catalana de les Vies de Circulació que són Competència del MOPU (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 3954).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació)

Tom a favor: *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 3955).

Posició dels grups: *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 3955) i *H. Sr. Cahner (CiU)* (p. 3955).

Posició del grup presentant: *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 3956).

Votació: *aprovada per unanimitat* (p. 3956).

Proposició no de Llei sobre la Retolació en Llengua Catalana de les Vies de Circulació (Punt desè de l'ordre del dia.)

Presentació: *H. Sr. Cahner (CiU)* (p. 3956).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació)

Tom a favor: *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 3956).

Posició dels grups: *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 3957), *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 3957) i *I. Sra. Montserrat (P)* (p. 3957).

Posició del grup presentant: *H. Sr. Cahner (CiU)* (p. 3957).

L'H. Sr. Cahner (CiU) (p. 3958) i *l'I. Sr. President* intervenen per una qüestió d'ordre (p. 3958).

La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i dos minuts i es reprèn a dos quarts d'una i tres minuts.

Votació d'un incís: *rebutjat per unanimitat* (p. 3958).

Votació de la resta del text: *aprobat per unanimitat* (p. 3958).

El debat del punt desè de l'ordre del dia, darrer que es transcriu, fineix a dos quarts d'una del migdia i cinc minuts.

SESSIÓ NÚM. 22 DE LA COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i tretze minuts. Presideix l'I. Sr. Tomàs, acompanyat del Vice-president, I. Sr. Borràs, i del Secretari, I. Sr. Guasch. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats I. Sr. Bada, I. Sra. Bosch, H. Sr. Cahner, I. Sr. Camp, I. Sr. Coll i Bertran, I. Sr. Escudé, I. Sr. Graells, I. Sr. Jordà, I. Sr. Martínez i Ibáñez, I. Sr. Masó, I. Sr. Moliner, I. Sr. Parera, I. Sr. Pont i I. Sr. Grau (en substitució de l'I. Sr. Sánchez i Llibre), pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Aleu, I. Sr. Madueño, I. Sr. Manuel Nadal i I. Sr. Oliart, pel G. Socialista; I. Sr. Saura, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya; I. Sra. Montserrat (en substitució de l'I. Sr. Curto), pel G. p. Popular; I. Sr. Pueyo, per l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i I. Sr. Sabanza i I. Sr. Sánchez Ramos, pel G. Mixt.

El Sr. PRESIDENT: Bé, el quart punt és el debat i la votació de la Proposició no de Llei sobre l'Impuls de la Construcció del Canal Algerri-Balaguer, presentada per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya, a la qual han presentat esmenes el Grup Socialista i el de Convergència i Unió. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Pueyo.

(Pausa.)

Té la paraula, eh?, senyor Pueyo?

Proposició no de Llei sobre l'Impuls de la Construcció del Canal Algerri-Balaguer

El Sr. PUEYO: Perdoni, senyor President. Senyores i senyors diputats, el tema, el motiu, d'aquesta Proposició no de Llei, el canal Algerri-Balaguer, és una obra que beneficiaria els...

El Sr. PRESIDENT: Un moment, senyor Diputat, que els representants dels mitjans de comunicació seguïn. *(Pausa.)*

Crec, senyor Diputat, que ja pot tornar a fer ús de la paraula.

El Sr. PUEYO: Gràcies. Deia, senyor President, que el motiu d'aquesta Proposició no de Llei, l'obra o l'impuls de l'obra del canal Algerri-Balaguer, beneficiaria enormement els municipis, una sèrie de municipis de la Noguera, els municipis d'Algerri, d'Albesa, de Castelló de Farfanya, de Torrelameu, la mateixa ciutat..., el terme de la mateixa ciutat de Balaguer, la qual cosa permetria de posar en reg una extensió de 8.000 hectàrees d'acord amb la concessió que es va dictar en el seu moment per una resolució de la Direcció General d'Obres Hidràuliques del MOPU el 24 de gener de 1968.

Aquest Diputat que els parla no s'estendrà pas exposant quins són els motius de l'extraordinària importància, no ja per al desenvolupament dels cultius de la zona, sinó, fins i tot, per al manteniment de les explotacions agràries en aquesta zona. En aquesta mateixa sala hi ha diputats que coneixen molt bé el tema del canal Algerri-Balaguer, que l'han seguit de prop durant molts anys i, per tant, els estalviaré una exposició prolixa sobre la justícia de les aspiracions dels regants expectants i sobre l'impacte positiu que l'obra tindria.

Voldria dir també que aquesta Proposició no de Llei va ser presentada el mes d'octubre —va ser presentada el mes d'octu-

bre—, va ser admesa a tràmit el mes d'octubre, per tant, quan encara era viu el conflicte que es va produir pel fet d'haver-se iniciat la licitació del tram inicial de les obres en el municipi de..., que corresponia aleshores al municipi de Castellonroi a la Franja de Ponent. Això explica —això explica—, per exemple, doncs, el contingut del segon punt de la nostra Proposició no de Llei amb la qual s'instava el Govern de la Generalitat a entrar en negociacions amb la Confederació..., perdó, amb la Diputació General d'Aragó. I, de tota manera, en les circumstàncies actuals, quan sembla que hi ha un acord dels mateixos afectats favorable a l'opció de prendre les aigües en territori de la comunitat catalana per elevació, nosaltres voldríem plantejar la possibilitat, senyor President —crec que hi ha algun antecedent—, de retirar aquest segon punt concret de la Proposició no de Llei.

Aquest és, bàsicament, el sentit de la Proposició no de Llei i aquesta és la consulta que li transmetem: la possibilitat de retirar el segon punt, en concret, de la nostra Proposició no de Llei i mantenir el primer i el tercer, atès aquest desfasament temporal que s'ha produït entre el moment de la nostra argumentació inicial i el moment de la discussió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Si s'ha entès bé, el segon punt d'aquesta Proposició queda retirat, no, senyor Pueyo?

El Sr. PUEYO: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Per tant, ara donem la paraula als grups que han esmenat la Proposició no de Llei presentada; en primer lloc, el Grup Socialista. Per a la seva defensa té la paraula el Diputat senyor Aleu.

El Sr. ALEU: Moltes gràcies, senyor President. Compartim totalment el raonament que ha manifestat el proponent i, evidentment, des del nostre punt de vista, si s'ha retirat el punt segon, tampoc té sentit l'esmena número 2 que nosaltres presentem, i, per tant, entenem que també queda retirada.

I respecte a la primera, no tenia altra voluntat que posar una major claredat a allò que el Parlament fa, que és manifestar el seu suport a la posada en regadiu de la zona regable d'Algerri-Balaguer, prescindint dels raonaments demogràfics que hi puguí haver, que hi són, els reconeixem, però, nosaltres, el que creiem que hem de manifestar no és la transcendència de la construcció sinó la posada en regadiu de la manera que els tècnics considerin oportú. I d'aquesta manera nosaltres havíem presentat aquest canvi de dir el mateix i ho posem a la consideració del Grup proponent per tal de si considera acceptar-ho.

Per altra banda, manifestar el nostre vot favorable, en qualsevol cas, a la moció presentada en els dos punts que queden vigents a la moció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Donem ara la paraula al representant del Grup de Convergència i Unió per defensar la seva esmena; té la paraula el senyor Borràs.

El Sr. BORRÀS: Bé, en primer lloc, manifestar l'agraïment dels dos grups que han fet ús de la paraula amb les paraules d'aquest suport, diríem, tan important que donen a aquesta obra tan transcendental per a una de les comarques en la qual, en fi, jo tinc càrrecs de representació importants i que, per tant, estic molt satisfet que, realment, el Parlament es manifesti a favor de la construcció d'aquest canal.

Cal dir, personalment, que fa molts anys que ha estat una fita important d'aquest Diputat lluitar i treballar constantment perquè aquest canal es pogués construir i, realment, aquí podria fer ara esment d'una història llarguíssima, de tota una sèrie d'aspectes, de circumstàncies —algunes favorables, algunes desfavorables— fins a arribar, creiem ja, quasi a tocar la imminent construcció del canal d'Algerri-Balaguer.

Bé, en retirar el punt segon d'aquesta Proposició no de Llei, la veritat és que a mi em donava motius per argumentar el perquè nosaltres, en principi, no haguéssim votat pas aquest segon punt, però jo crec que, més que entrar ara en polèmiques i potser explicar a tots vostès, realment, quina és la posició i quina és la realitat del Govern de la Generalitat en aquest sentit, però cal dir que, potser perquè en quedi constància, que tota aquesta problemàtica, almenys a l'exposició de motius, quan deixa entreveure el problema del municipi de Castellonroi, que és un municipi de la Franja de Ponent, franja prou catalana amb molts efectes i que ara, administrativament, està de part de l'Aragó, però que hi ha una bona relació, òbviament, amb Catalunya, i que va produir tots aquests problemes amb la Confederació de l'Ebre i sobretot amb la Diputació General d'Aragó, tot això com que és a l'exposició de motius alguna cosa hauré de dir, perquè si no, si ens limitem només a votar, el que constarà al *Diari de Sessions...*, en fi, al *Diari de Sessions* hi constarà tot però, en tot cas, en el *Butlletí* del Parlament només hi constarà la votació de la Proposició no de Llei, com que ja l'exposició de motius fa esment d'aquesta problemàtica que va succeir a la tardor de l'any passat, cal dir que el problema està en el fet que la Generalitat, el Departament de Política Territorial, fent-se ressò de tots plegats, d'aquest Diputat i dels regants i de tothom que coneixem prou bé el tema, volíem intentar, diríem, que el projecte d'elevació de les aigües per regar des del riu Noguera Ribagorçana, resultava que teníem un projecte antic, el projecte de la concessió a què ha fet esment el senyor Pueyo, de l'any 68, però que la mateixa Confederació de l'Ebre havia redactat un altre projecte l'any 75, en el qual la captació de l'aigua, en lloc de fer-se el que se'n diu el pont d'Alfarràs, es feia gairebé al mateix lloc, es derivava l'aigua de l'assut del canal de Pinyana, cinc quilòmetres més amunt. I que, efectivament, hi ha un trosset petit que és del municipi de Castellonroi, que és Aragó, però que, realment, les terres per on havia de passar aquest canal ja estaven comprades per la mateixa comunitat de regants i que, per tant, només feia falta, diguem, demanar el permís d'obres al municipi de Castellonroi i que, precisament, aquest permís d'obres encara no s'havia demanat perquè encara l'obra no començava. Senzillament, s'havia posat a licitació pública —l'obra— però, realment, encara l'obra no es pretenia començar sense demanar la llicència municipal, com és preceptiu.

El que passa és que els mitjans de comunicació, en sortir aquests temes, que és un tema —el tema de l'aigua—, com vostès saben, doncs, és un tema que es polititza fàcilment, això va fer que, realment, doncs, la Diputació General d'Aragó s'hi oposés però d'una manera, diríem, que no s'entén, perquè quan es va publicar al *Diari Oficial de la Generalitat*, l'1 d'agost de l'any passat, i al *Butlletí Oficial de l'Estat* el 28 del 7 del 90, resulta que no hi va haver cap alegació en contra del traçat del canal, només hi va haver alegacions en contra —algun cas— de la concessió. Però la concessió és un altre tema; la concessió, nosaltres considerem que és incaducable, suposo que per a vostès

també; hi ha una sentència, fins i tot, del Tribunal Suprem que declara incaducable la concessió del canal d'Algerri-Balaguer i que, per tant, les alegacions que es varen fer en contra d'aquest projecte, que la Generalitat, basant-se en un projecte de l'any 75, no el de la concessió, el de l'any 75 que havia redactat l'enginyer de la Confederació, el senyor Josep Maria Sorigué Zamorano, resulta que, per tant, no hi havia cap alegació en contra. El que passa és que després la cosa es va complicar i, com és lògic, si entràvem en problemes polítics amb la Confederació i amb la..., com es diu?, la Diputació General d'Aragó, és, òbviament, que la cosa es complicava, s'allargava; és un canal que ha estat molt polititzat durant molts d'anys, i com que els regants, definitivament, i la Generalitat, definitivament, volen construir ja el canal aquest any, doncs, resulta que consultada —consultada i que ho sàpiga la Cambra—, consultada la comunitat de regants i amb assemblees a tots els municipis afectats, tots varen decidir per no entrar en conflictes, en nous conflictes que poguessin retardar encara més la concessió del canal d'Algerri-Balaguer, es va decidir que el canal, la presa d'aigua es fes cinc quilòmetres més avall d'on estava previst en aquell moment per no haver d'elevat tant l'aigua, que només s'elevava tres o quatre metres, i ara s'haurà d'elevat uns vint metres, i el que se'n diu el pont d'Alfarràs, que ja és Catalunya. I com que ja és Catalunya i s'entén que amb el Decret de traspàs, que aquí porto per si convenia de citar-lo, diu molt bé que, realment, la gestió de totes les obres hidràuliques que són dintre de Catalunya són competència de la Generalitat, és el perquè tenint la concessió i tenint un projecte ja aprovat el seu dia i essent tot el traçat ara, el que es decideix de tirar endavant, dintre del territori català, és el perquè és competent plenament la Generalitat de Catalunya, i, per tant, el canal pot tirar endavant.

Per tant, sembla que és bo que hi hagi bones relacions amb la Confederació. Com és lògic, se'ls comunicarà quan es pensi començar el canal; se'ls ensenyarà el projecte. En tot cas, diríem, la Generalitat està d'acord a poder dialogar amb la Diputació General d'Aragó, però, en tot cas, al que no està disposada, en tot cas —i aquest Grup parlamentari tampoc—, és que hàgim d'estar supeditats, diguem, realment, als interessos que la Diputació General d'Aragó deu defensar per als interessos dels seus municipis.

Per tant, nosaltres aquí estem per defensar els interessos de Catalunya, tenim competències, tenim concessió, tenim un projecte aprovat i només fa falta ja..., perquè els haig de dir que sàpiguen vostès que, realment, la Comunitat de regants va manifestar, majoritàriament però d'una majoria quasi absoluta, que el canal havia d'anar lligat amb la concentració parcel·laria, que també es va aprovar per unanimitat i que, per tant, ja el primer municipi, que és el municipi d'Algerri, fa escassament dos o tres dies el 90% dels regants —els altres 10 són propietaris que no viuen de l'agricultura i són fora— han manifestat el seu suport, quasi per unanimitat, a la concentració parcel·laria, la qual cosa significarà no només posar en reg un canal important des del punt de vista econòmic per a aquests municipis sinó també una vertadera revolució social perquè a Catalunya, crec entendre, no hi ha quasi antecedents de concentracions parcel·laries, en fi, amb la grandiositat, amb la importància amb què, en aquest cas, es pretén tirar endavant a la meua comarca.

Per tant, la posició del nostre Grup és, en aquest sentit, explicativa: que la Comissió conegui, realment, els punts més im-

portants que han condicionat el començament de les obres. I, per altra part, ja passant a la Proposició no de Llei, és que al tercer punt –ja que s'ha retirat el segon–, quan es parla d'«informar detalladament els regants expectants...» Escolti'm, informar s'ha fet a bastament, quasi incansablement, o sigui, precisament, diríem que la Junta de la Comunitat del canal d'Algerri-Balaguer ha estat en contacte permanentment amb el mateix Director General d'Obres Hidràuliques, amb el Director de la Junta d'Aigües, amb el Cap de Serveis Territorials de Lleida, amb el Consell Comarcal, amb tothom, diríem quasi permanentment, per sempre anar suplint i anar buscant solucions, diguem, les més idònies, perquè sempre, de problemes, ja dic que allà n'hi han hagut.

Per tant, hi ha perfecta sintonia entre la Direcció General d'Obres Hidràuliques i la Comunitat de regants i, per tant, nosaltres, encara que estem d'acord que s'ha d'informar detalladament, només per principi, nosaltres no podríem donar suport o no donarem suport, en tot cas, a aquest tercer punt perquè és de domini públic que la relació Generalitat-Comunitat de Regants és absoluta.

Per tant, en aquest sentit, si s'accepta l'esmena –i crec que també l'esmena del Grup Socialista, diríem, dóna un contingut, també, molt interessant i molt favorable a la Proposició–, demanaria al Grup proposant que accepti la nostra esmena. També l'esmena socialista creiem que, en fi, és positiva i, per tant, en aquest sentit, votariem el primer punt amb les esmenes presentades. En tot cas, al punt tercer, nosaltres ens veurem obligats a votar en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Ara tenen la paraula els altres grups, que no han presentat esmenes, per al seu posicionament, si ho desitgen. Grup Mixt? *(Pausa.)* No. No hi ha ningú més? No? Iniciativa? *(Pausa.)* No.

Molt bé. Doncs ja podem passar a donar la paraula al senyor Pueyo perquè es pronunciï sobre les esmenes presentades.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Molt breument, jo voldria, en primer lloc, agrair als dos diputats esmenants, el senyor Aleu i el senyor Borràs, l'ampliació que han fet dels arguments que jo anunciava en relació amb la posada en marxa d'aquesta obra importantíssima.

Pel que fa a les esmenes presentades, fem la precisió que, evidentment, la textualitat de la Proposició no de Llei pot haver envellit o haver-se vist afectada pel pas del temps. Diria que les acceptem totes dues, tant l'esmena que proposa el Grup Socialista, que arrodoneix el sentit del text que nosaltres havíem presentat, com l'esmena que proposa el Grup de la majoria, que també l'avaluem positivament.

Per tant, acceptem totes dues esmenes; valorem positivament l'actitud dels grups esmenants i dels grups que, previsiblement, donaran suport a aquesta Proposició no de Llei i esperem, doncs, que el Parlament de Catalunya no hagi d'iniciar o no hagi de fer noves declaracions perquè aquesta obra, realment, es posi en marxa en un període molt breu i arribi a bon fi en un període també molt breu, d'acord amb els beneficis socials i econòmics que aquí hem exposat entre tots nosaltres.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. En qualsevol cas, recollint la seva disposició a acceptar les dues esmenes, quin és el text que quedaria?

El Sr. PUEYO: El text...

El Sr. PRESIDENT: Si ens el vol fer arribar a aquesta Mesa per a la seva lectura...

El Sr. PUEYO: Perdó?

El Sr. PRESIDENT: Si voldria fer-lo arribar a la Mesa, que el llegiríem perquè tots els diputats el coneguessin.

El Sr. PUEYO: Bé, el text que quedaria en el primer punt, si no m'equivoco, seria: «Manifesta el seu suport a la posada en regadiu de la zona regable d'Algerri-Balaguer per tal d'aturar la davallada demogràfica i l'empobriment de les terres beneficiàries i per donar un estri important de desenvolupament i creació de riquesa als ciutadans de les terres afectades.» És a dir, s'afegiria per davant l'esmena del Grup Socialista i per darrere l'esmena de la majoria.

(Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Preguntarem si els grups esmenants estan d'acord amb la transaccional. El Grup Socialista també, eh? *(Pausa.)*

Bé, el text ens el farà arribar a la Mesa. Per tant, podem passar ja a la votació.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb el punt primer, perquè recullin l'opinió del Grup parlamentari... Ja es demanava, no?, explícitament votació separada. *(L'I. Sr. Saura demana per parlar.)* Sí, senyor Saura? *(Remor de veus.)* Sí, ah!, estan votant.

Doncs, vots a favor del punt primer?

Ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Vots a favor del punt que ara serà el segon, eh? Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, doncs, el punt segon ha estat rebutjat per 6 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Senyor Pueyo, la té ja redactada o...? *(Pausa.)* Molt bé. *(Pausa.)*

Bé, doncs, podem passar ja al punt número 5, que fa referència al debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Instal·lació en els Accessos d'Entrada a les Autopistes Catalanes d'uns Senyals Informatius sobre les Condicions Actuals de cada Tram Circulatori, presentada pel Grup Mixt. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sabanza.

Proposició no de Llei sobre la Instal·lació en els Accessos d'Entrada a les Autopistes Catalanes d'uns Senyals Informatius sobre les Condicions Actuals de cada Tram Circulatori

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. Molt breument, per anunciar la retirada d'aquesta Proposició no de Llei en favor d'una altra, entrada a Registre dimarts i que, doncs, inclou o recull les esmenes que havia de presentar el Grup de la majoria, que havíem ja acordat amb el senyor Martínez i que per uns problemes administratius d'aquest Grup, doncs, no es va poder presentar, i com que enriqueix el text de la nostra presentada, doncs –ja dic–, la retirem en favor d'una presentada conjuntament i que al seu dia ja tindrà la tramitació.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: La Proposició no de Llei a què fa referència el punt cinquè ha estat retirada.

Podem passar al punt número 6...

El Sr. MASÓ: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Digui, senyor...

El Sr. MASÓ: El nostre Grup demanaria, per tal que hi pogués ser present el ponent que es fa càrrec d'aquest punt, així com també el número 10, si poguessin ser posposats en l'ordre del dia, al final de les altres Proposicions.

El Sr. PRESIDENT: Sí. Aquesta Mesa no té cap inconvenient a deixar aquests dos punts previs al punt primer que ha estat ajornat.

El Sr. MASÓ: Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, podem passar ara al punt... Passarem al punt número 8, que fa referència al debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Reducció de l'Impacte Negatiu del Tancament per Obres de la Carretera de Terradets, presentada per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa té la paraula el senyor Pueyo.

Proposició no de Llei sobre la Reducció de l'Impacte Negatiu del Tancament per Obres de la Carretera de Terradets

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, a primers d'octubre de l'any passat —com vostès segurament saben— es va tancar el congost de Terradets, la carretera que travessa el congost de Terradets, a causa d'unes obres de millora de la mateixa carretera, la qual cosa ha provocat —està provocant encara— alteracions importants en el que eren els trajectes habituals per accedir al Pallars Jussà i a la seva capital. La millora de la via és, naturalment, una acció positiva a mitjà i a llarg termini per a tothom, no hi ha dubte; però a curt termini tampoc no hi ha dubte que el tancament de Terradets planteja una sèrie, un conjunt d'inconvenients per a tota una sèrie de municipis i d'activitats econòmiques de la zona, sobretot per als establiments comercials i turístics, inconvenients derivats de les alteracions inevitables —com deia— en els accessos habituals al Pallars Jussà i a la seva capital.

A través de la Proposició no de Llei que sotmetem avui a la seva consideració la meua Agrupació parlamentària vol plantejar la conveniència de prendre totes aquelles mesures possibles —totes aquelles mesures possibles— que limitin l'impacte negatiu que el tancament temporal de Terradets pot tenir sobre l'economia de la zona, una economia ja de per si precària. En aquest sentit, però, vull destacar el fet que estem parlant d'una proposició no de Llei admesa a tràmit el 9 d'octubre de 1990 i que fa referència a una problemàtica urgent; una proposició no de Llei que, per tant, se substancia quatre mesos més tard, la qual cosa, doncs, no parla gaire a favor de la capacitat de reacció de la nostra Cambra, i que això, per tant, fa comprensible, i fins a cert punt, doncs, lògic, desitjable i positiu, que algunes de les mesures que proposàvem en aquesta Proposició no de Llei hagin estat, probablement, engegades o preses per l'Administració corresponent. Naturalment, el sentit de la nostra Proposició no de Llei és, era i continua essent que aquestes mesures es posin en marxa independentment de quin sigui el canal que finalment les promogui.

Durant aquest temps sabem que s'han produït en determinats períodes obertures parcials de la carretera, la qual cosa valorem positivament, perquè coincideix amb una de les demandes que fèiem. Queden, però —entenem—, alguns altres problemes per re-

soldre —o hi havia alguns altres problemes per resoldre—, problemes que afecten, especialment, aquells municipis que porten els seus fills a escola o a centres educatius de Tremp o que han d'anar-hi sovint per raons de treball, per raons comercials, per raons d'assistència sanitària; afecten o afectaven ciutadans que han de recular fins a Balaguer i anar a Tremp passant per Comiols, la qual cosa suposa —com molts de vostès saben— un increment de 70 quilòmetres d'anada i 70 quilòmetres de tornada en viatges que són sovint diaris de moltes persones. Per una altra banda, tenint en compte que el tancament de Terradets implica la supressió o limitació temporal de determinats serveis públics de transport per carretera en una zona on no són, precisament, abundants, els habitants de la vall d'Àger, en concret, veurien atenuada la seva problemàtica si temporalment es condicionava per al pas de turismes, tractors i petits vehicles de transport amb la limitació de pes que indicàvem la que es coneix com a pista del Coll d'Ares, la qual cosa els permetria de retrobar la carretera més amunt de Terradets passant, aquesta pista, per Alsamora, l'Alzina, Moror i anant a sortir prop de Guàrdia de Noguera. Això suposaria, com a mínim, un estalvi de 40 quilòmetres en relació amb el trajecte alternatiu.

Per una altra banda, aquest és un moment idoni perquè es plantegi l'increment temporal o definitiu, d'una banda, dels serveis de l'actual línia fèrria entre Lleida i la Pobla de Segur, una línia que constitueix un d'aquests escassos i dèbils nervis que donen, encara, una certa vitalitat a les comarques pre-pirinenques, naturalment, sense..., i això, naturalment, no clou pas el tema sinó que el nostre desig, doncs, segurament, serà coincident amb el del Diputat que em respondrà en el sentit que el que realment ens agradaria és veure-la perllongada, aquesta línia fèrria.

Aquests són els principals motius pels quals hem presentat la nostra Proposició no de Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. A aquesta Proposició no de Llei no s'ha presentat cap esmena, per tant els grups es poden posicionar i, com sempre, de menor a major. Per part del Grup Mixt, es vol posicionar, senyor Sabanza? No. Per part del Grup Socialista? El senyor Nadal té la paraula.

El Sr. MANUEL NADAL: Molt breument, per expressar, doncs, el nostre suport a la Proposició no de Llei del Grup d'Esquerra Republicana en el sentit que, coincidint amb l'exposició del senyor Pueyo, aquestes obres tan importants en el coll de Terradets estan provocant, en aquests moments, algunes molèsties als ciutadans d'aquelles comarques i que, per tant, tot el que siguin mesures que ajudin a pal·liar, doncs, en aquest temps d'obres les molèsties que es provoquen als ciutadans són mesures que ens semblen oportunes. En aquest sentit ens sembla que ell mateix ha expressat ja que en aquests moments es procedeix a tancaments alternatius que permeten, per tant, la circulació en determinats moments pel coll de Terradets; en el primer punt, per tant, hi hem d'estar d'acord perquè ens sembla que s'està produint ja i és positiu que es produeixi.

En el tercer punt es planteja que, donat, doncs, que el transport per carretera té més dificultats, es pugui compensar augmentant els serveis a la línia entre Lleida i la Pobla de Segur, aquest és un tema també important; aquella línia que es va salvar pels pèls, doncs, continua fent un servei important a la comarca i, per tant, també, crec que és oportú que el Govern de la Generalitat negociï amb la RENFE i segurament també amb la

Diputació de Lleida, que són els responsables del manteniment d'aquella línia, el funcionament o l'increment del funcionament d'aquesta línia; per tant, també ens sembla oportú votar favorablement aquest punt.

I, evidentment, el segon punt que el que planteja és la millora d'una pista per tal d'estalviar quilòmetres a la gent de la Vall d'Àger i millorar, doncs, aquesta pista pel Coll d'Ares, em sembla que és també perfectament raonable i ens sembla que tots els grups d'aquesta Cambra hi hem d'estar a favor i, per tant, doncs, compartim la proposta d'Esquerra Republicana.

(L'I. Sr. President dona la paraula a l'I. Sr. Bada.)

El Sr. BADA: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, quant a aquesta Proposició, una vegada analitzada, ja va ser tinguda en compte per la direcció d'obres responsable de la construcció del projecte del nou traçat de la carretera 147, entre el punt quilomètric 46,7 i el punt quilomètric 52,6, arran de sengles peticions al respecte del Consell Comarcal del Pallars Jussà i de l'Ajuntament de la Pobla de Segur. En aquest sentit es va fer un repàs del traçat, del camí alternatiu exposat en l'apartat número 2, de la Proposició no de Llei que ens ocupa, i ens consta que ja fa uns mesos que aquesta possibilitat d'itinerari provisional és utilitzat per turismes i altres vehicles de poc pes. En aquest respecte el contractista de l'obra ha assumit el compromís de repassar de tant en tant aquell camí mitjançant un equip amb màquina anivelladora. I quant a la possibilitat d'obrir el pas els caps de setmana cal remarcar que és del tot impossible ja que comporta un sobrecost molt elevat en treballs de desglossament i de canvi de ritme d'execució que, lògicament, s'hauria de carregar en el pressupost de l'obra a càrrec de la Generalitat, ja que el tancament total de la carretera durant l'execució d'aquesta part de l'obra estava previst en el projecte i en el plec de bases per a l'adjudicació. Però, a més —i això és molt pitjor—, aquestes obertures de caps de setmana comportarien un notable retard en l'acabament de l'obra, ja que al termini previst ara mateix s'hi haurien de sumar no solament els dies concrets d'obertures provisionals sinó també els corresponents als dies abans d'aquestes per a neteges indispensables, i el dia després de cada obertura per a recuperació del ritme d'obres unit ensems a la necessitat de treballar amb menys volums unitaris de moviment de terres en els desmunts mentre que, mantenint el tancament, aquest treball a tall obert és molt més eficaç en el moviment de volums. Tanmateix, quan alguna obertura provisional s'ha pogut fer, ja s'ha efectuat, tal com va passar en el temps nadalenc entre el 22 de desembre i el 7 de gener i, òbviament, s'hi pot repetir una actuació similar sense perjudici per a l'obra. També s'habilitarà de nou el mecanisme pertinent, però entenem que en aquest moment el que més interessa a tots és no allargar la situació i poder obrir el pas definitivament i, com a màxim, el proper mes de juny, tal com s'havia previst en la programació inicial del tancament.

Quant al tema d'intensificar els serveis de RENFE és una possibilitat que caldria gestionar a través de la Direcció General de Transports mitjançant la Comissió Mixta Generalitat-RENFE, encara que, tanmateix, i després de polsar les opinions al respecte dels habitants de la zona, no creiem que servís de gaire gran cosa i comportaria uns costos no compensats que, lògicament, RENFE voldria carregar-nos.

Jo voldria aprofitar —i agrair la Proposició que ens ha exposat l'Illustre representant d'Esquerra Republicana— l'ocasió de

poder parlar, precisament —breument—, de la línia que ell ha esmentat de Lleida a la Pobla de Segur. I voldria recordar una resolució, una resolució aprovada per unanimitat en el Consell d'Europa, a la Conferència Permanent dels Poders Locals i Regionals de l'Europa, concretament a la seva vintena sessió el dia 15-17 d'octubre de 1985, quan es parlava de la xarxa europea de grans eixos de comunicació. I que en la seva Resolució es fa constar que els transports per via fèrria entre la Península Ibèrica i la resta de l'Europa són quasi exclusivament..., només estan exclusivament a cada extremitat de la cadena dels Pirineus. Amb l'adhesió de l'Espanya i Portugal a les Comunitats Europees la permeabilitat del massís pirinenc i el seu centre són indispensables. I una de les resolucions deia, concretament, que era la de mantenir la línia Lleida-la Pobla de Segur i el seu probable allargament fins a Saint Giron, França. Aquest, senyors diputats, senyor President, crec que, realment, és important; em permeto recordar-los en aquest moment que el Govern espanyol va declarar altament deficitària aquesta línia i, precisament, el que vull aprofitar és perquè crec que és del tot necessari donar impuls i recolzament a aquesta Resolució aprovada definitivament, com deia abans, a Estrasburg.

Per tant, crec que tots els plantejaments que se'ns feia a la Proposició no de Llei s'han superat i que la preocupació manifestada en el sentit del servei de la línia Lleida-la Pobla de Segur, el seu gran problema, fóra el seu tancament si això es produís.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Per tant, com que no hi ha esmenes, el que ja procedeix és passar a la votació, no?

Per tant, les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb aquesta Proposició no de Llei, que aixequin la mà.

Aquells que s'hi oposin.

Per tant, doncs, aquesta Proposició no de Llei ha estat rebutjada per 12 vots en contra i 6 a favor.

Podem passar ja al següent punt de l'ordre del dia, que és el punt novè, que tracta del debat i votació de la Proposició no de Llei sobre l'Elaboració d'un Programa d'Actuació Urgent per al Sanejament de la Conca del Riu Besòs, presentada pel Diputat Il·lustre senyor Rafael Madueño, juntament amb altres cinc diputats del Grup Socialista. Per a la seva defensa té la paraula el Diputat senyor Madueño.

Proposició no de Llei sobre l'Elaboració d'un Programa d'Actuació Urgent per al Sanejament de la Conca del Riu Besòs

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyor President. El tema del riu Besòs és un tema clàssic i reiterat en aquest Parlament i no per clàssic i reiterat solucionat. Jo alguna vegada he qualificat la situació d'aquest riu com de «vergonya nacional de Catalunya» i donaré arguments clars per a aquest qualificatiu perquè no es pugui dir que fem a vegades qualificacions una mica grosses; perquè la situació del riu Besòs es podria situar en el que podríem anomenar la feina mal feta del Govern de la Generalitat. A vegades el President de la Generalitat critica especialment el nostre Grup perquè diu, quan critiquem la feina mal feta, que ens dediquem a distorsionar, a esquitxar i a no reconèixer la tasca realitzada pel Govern. Jo puc reconèixer da-

vant de tothom i, nosaltres, el nostre Grup reconeixerà sempre les tasques ben fetes, realitzades —per exemple, la realització de TV3 que, al marge dels seus informatius no del tot objectius, però, reconeixem que és una feina ben feta—, però quan hi ha feines mal fetes l'obligació d'un grup és posar-les de manifest i el nostre Grup no només ho ha fet: ho està fent i ho farà.

El riu Besòs estava previst que estigués sanejat, per informe de la mateixa Junta de Residus, pel Pla de Sanejament realitzat per la mateixa Junta l'any 1983, que estaria sanejat entre el 88 i el 89. I per fer-ho teníem un fons, que és el cànon de sanejament, per poder-lo finançar. Fins ara nosaltres calculem que s'hauran recaptat més de 6.000 milions de pessetes a la Conca del Besòs i, en aquests moments, encara no existeix ni una sola depuradora, malgrat que —i diem nosaltres que crec que hi hem contribuït, nosaltres i els mitjans de comunicació, en denunciar aquesta situació— s'ha accelerat la construcció de col·lectors. I aquest és un riu molt estudiat; està estudiat pel davant, pel darrere, pel dret, per dalt, per baix, pertot arreu; l'ha estudiat la Junta de Sanejament, l'ha estudiat l'Entitat Metropolitana, l'ha estudiat la Diputació de Barcelona, per tant, tenim un coneixement exacte de la situació del riu Besòs; el que no tenim és una actuació correcta per poder-lo sanejar, per exemple. I, per tant, el que deia la meua afirmació a l'inici, que era una vergonya nacional, es basa en els estudis existents. Per exemple, donaré algunes dades que són esfereïdores; per exemple, pel que fa a un dels paràmetres que mesura la qualitat de l'aigua dels rius per veure si són rius o són una altra cosa, el que es diu, en termes generals, la demanda biològica d'oxigen o la demanda química d'oxigen. Bé, doncs, si la primera —la demanda biològica d'oxigen— diu que perquè una aigua sigui normal ha de tenir entre 40 i 300 parts per milió i a la demanda química d'oxigen ha de tenir entre 160 i 500 parts per milió, en el Besòs trobem, sistemàticament, valors superiors a 200 pel que fa a la demanda biològica d'oxigen i 700 pel que fa a la demanda química d'oxigen.

És a dir que l'aigua del Besòs no solament es pot qualificar d'abocament similar al que circula per qualsevol claveguera sinó que s'ha de qualificar com a abocament molt perillós que hauria de circular per clavegueres preparades per rebre aigües residuals, tòxiques i perilloses. Altres paràmetres; per exemple, fenols; valors màxims: entre 0,5 i una part per milió. En el Besòs es troben deu vegades per sobre dels valors màxims. O de crom hexavalent: valors entre 0,2 i 0,5; igualment deu vegades més. Però en moments puntuals, d'aquells metalls pesants molt perillosos, poden trobar-se valors superiors a cent vegades. És a dir, si volen els puc donar les dades dels moments que s'han pres les mostres. Per sota de Montcada, el 29 de l'11 del 89; al riu Ripoll, el 90, es van prendre aquestes mostres. Per tant, el que dona una idea més aproximada i clara d'aquesta situació és que si volguéssim utilitzar l'aigua del Besòs per beure hauríem de reduir quaranta vegades la contaminació del Besòs pel que fa a la contaminació orgànica i pel que fa als metalls pesants, que és el més perillós, entre cent i mil vegades. I un exemple clar d'això és el tancament que s'ha produït dels pous que tenia la Societat General d'Aigües per contaminació de metalls pesants i contaminació orgànica, o la Sèquia Comtal, que abastia d'aigua parts importants de Barcelona.

Però, per tot el que acabo de dir, no és estrany —no és estrany— que en el riu Besòs, al llarg i ample de la seva conca, ha-

gi desaparegut tota —tota— classe de vida d'espècies animals, fins i tot el que podríem dir les espècies invertebrades que viuen en qualsevol lloc i que, pràcticament, han desaparegut en la seva totalitat del riu; fins i tot una espècie molt simpàtica, que és la *Syrphidae erystalis*, en català coneguda com la cua de rata, que viu pràcticament en qualsevol riu per més merder que formi aquest riu, que viu gràcies al seu sífó, que com veuen vostès tenen un sífó per treure la cua fora de l'aigua, ni aquesta hi viu —ni aquesta hi viu. I pensin que, per la seva forma, podria semblar una altra cosa que sí que circula àmpliament pel riu Besòs, per la seva contaminació, però, evidentment, no és la cua de rata, que és microscòpica, que aquí està àmpliament ampliada. L'altra cosa que circula pel riu Besòs, que hi ha una de les campanyes televisives, que saben vostès, del *Póntelo, pónselo*, és perquè, precisament, no es depura aquesta aigua del riu Besòs.

Doncs bé, com veuen la situació del riu està estudiada, àmpliament documentada; s'ha dit àmpliament en aquest Parlament, torno a dir-ho en aquest Parlament i creiem nosaltres que arriba el moment que prenguem mesures concretes. I la nostra Proposició no de Llei va en aquesta direcció. Senyors de la majoria, disposem d'un pla de sanejament aprovat el 83, disposem de la Junta de Sanejament, disposem d'un consorci del riu Besòs, que vostès no li havien donat competències però ara en té, disposem de més de 6.000 milions de pessetes, disposem d'estudis. Fem una actuació concreta i és el que diu aquesta Proposició no de Llei: fem un programa d'actuació urgent perquè en un període no superior a tres anys el riu Besòs el tinguem amb una qualificació de riu i no de claveguera com el podem tenir en aquests moments. I, sobretot, pensant que els visitants que vénen a Barcelona, els visitants que vénen al nostre entorn no puguin veure aquesta cosa que és, com he dit al principi, una vergonya nacional.

Per tant, fem aquest programa d'actuació urgent, fem-lo amb totes les mesures que aquí es proposen, amb un sanejament integral del riu, no simplement rentar-li la cara una miqueta, i a partir d'aquí, nosaltres creiem que haurem fet una gran obra per Catalunya i podrem dir allò que surt per la televisió —i vostès ho podran dir i nosaltres ho aplaudirem—: que han fet una feina ben feta; però mentre facin aquesta feina mal feta, continuarem criticant i, sobretot, proposant mesures positives perquè es resolgui la situació del riu Besòs.

Per tot això, els demano que recolzin aquesta iniciativa que va en aquesta direcció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. A aquesta Proposició no de Llei no s'ha presentat cap esmena; per tant, donarem novament la paraula als grups, de menor a major, perquè es pronunciïn.

Pel Grup Mixt... No, senyor Sabanza? Per Esquerra Republicana?

El Sr. PUEYO: Únicament per anunciar el vot favorable, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Per Convergència i Unió, té la paraula el senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President. Bé, és evident i és cert que el riu Besòs és un dels rius que té greus problemes a Catalunya, i també és per aquest motiu que va ser un dels primers que va ser inclòs en els plans d'execució de la Junta de Sanejament, com molt bé ha citat el senyor Madueño.

El que passa és que aquestes obres estan, en bona part, en curs de realització, perquè, com sap molt bé el senyor Madueño, que aquest és un tema que ha estat molt parlat i debatut, i puntualment també, en llocs concrets de la conca del Besòs, s'ha parlat moltes vegades de què es feia i per què, doncs, en aquests moments podien estar les coses en l'estat d'evolució en què estan.

Jo voldria dir, per començar, que el senyor Madueño diu: «S'han recaptat 6.000 milions de pessetes i no tenim res fet». De moment, hi ha 7.407 milions de pessetes invertits, més 4.959 milions de pessetes d'obres en curs d'execució, que supera més del doble dels 6.000 milions de pessetes recaptats.

El que passa és que les obres, les obres de sanejament s'han de començar pels collectors. I les depuradores, que és el que realment saneja, s'han de fer quan hi ha els collectors construïts; perquè si no, què en fariem, de tenir una molt bona depuradora si els collectors no conduïssin les aigües brutes a aquesta depuradora. Què en trauríem? I d'aquests 7.407 milions de pessetes que s'han executat, són gairebé tots dels collectors absolutament indispensables per poder depurar les aigües que arribaran a la depuradora a través d'aquests collectors.

I aquesta és la situació real. Són obres que, per altra part, periodificades, que diu vostè, que haurien d'estar... Ho estan en el sentit que es revisa cada any el Pla de la zona cinquena, i a la zona cinquena hi ha la conca del Besòs. Per tant, aquesta periodificació existeix, i s'ha d'anar adaptant sobre la marxa per necessitats que..., vostè sap molt bé, senyor Madueño, que estan en mans de l'Administració actuant, que, per la Llei 5 del 81, en primer lloc, són els ajuntaments; en segon lloc, els consells comarcals o altres organismes de l'Administració local i/o la Junta d'Aigües si se li demana expressament.

Llavors, l'Administració actuant, que no la faig culpable en cap cas d'això —l'ajuntament—, que es demori; però que és que hi ha problemes, que vostè sap que hi són; per exemple, dues depuradores que han sortit en molts debats i en els debats de pressupostos, i que han sortit, doncs, com a tema de conversa en aquest Parlament moltes vegades, les depuradores, concretament, de la Llagosta i de Montornès, sap que els problemes són per la seva ubicació; problemes que han tingut els mateixos ajuntaments; no culpa seva, sinó culpa de que realment costa, els hi ha costat potser trobar el lloc i poder adquirir el lloc per poder-se fer.

Llavors, aquestes depuradores, que són molt importants, que vostès les han demanat moltes vegades, però que qui ha d'oferir els terrenys en primer lloc és l'Administració actuant, que en aquest cas no és el Govern de la Generalitat, sinó els ajuntaments corresponents. Però sí que, per aquestes dues en concret, s'han fet inversions molt importants, perquè els collectors, per exemple, que condueixen a les depuradores de Montcada i a les del seu entorn, pugen ja a 1.844 milions de pessetes l'obra executada i a més de 220 les obres que estan en curs d'execució. I, pel que fa a la depuradora de la Llagosta, els collectors fets valen 1.189 milions de pessetes, més 154, que estan en curs d'execució.

Per tant, la previsió està feta, les previsions econòmiques també; les inversions fetes superen el doble entre les fetes i les que estan en curs d'execució de la recaptació feta, que vostè diu que es disposa, es disposa de tot el recaptat, més totes les previ-

sions d'inversió per quan s'aprova el Pla. I no hi ha un altre pla a fer que el que es fa a la Junta de Sanejament i que revisa cada any.

No hi ha cap inconvenient, per tant, a complir tots aquests compromisos, sempre que les administracions actuant puguin resoldre els problemes que tenen i que és normal que tinguin, i que jo, ja dic, no vull inculpar, però que en cap cas no és un tema que correspongui, ni per llei, precisament, al Govern de la Generalitat.

Per tots aquests motius, senyor President, senyors diputats, nosaltres votarem en contra d'aquesta Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat.

Podem passar, doncs, a la votació de la Proposició no de Llei.

Les senyores i els senyors diputats que hi estiguin d'acord, que aixequin la mà.

Els qui hi estiguin en contra, que l'aixequin, la mà.

Abstencions?

Bé, doncs, la Proposició no de Llei ha estat rebutjada per 12 vots en contra, 6 a favor i cap abstenció.

Podem passar al següent punt de l'ordre del dia, que és el que fa referència al debat i votació de la Proposició no de Llei sobre les Actuacions en el Trencament del Braç Dret del Delta de l'Ebre, presentada pel Diputat senyor Aleu. *(Pausa.)*

Passem a aquest punt perquè el punt número 16 és una proposició no de llei que ha presentat el Grup Popular, que, com que abans hem decidit ajornar el punt primer perquè ells poguessin ser-hi presents, lògicament, per cortesia parlamentària, deixarem fins a l'últim punt, no? Molt bé.

El Sr. MANUEL NADAL: Senyor President?

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor Nadal?

Proposició no de Llei sobre les Actuacions en el Trencament del Braç Dret del Delta de l'Ebre

El Sr. MANUEL NADAL: Aquesta Proposició no de Llei, vist que es va presentar fa temps i que moltes de les actuacions que es plantejaven, que era arreglar la barra, i que aquestes actuacions, en el seu moment, es va iniciar la reparació per part de l'empresa que feia les extraccions de sorres, però amb posterioritat fins i tot el Ministeri d'Obres Públiques ha decidit finançar una reparació més ferma d'aquella barra, ens sembla que aquesta Proposició no de Llei... —i a més va haver-hi una votació en el plenari d'aquesta Cambra, també—, ens sembla que aquesta Proposició no de Llei en aquests moments està, diguem, decaiguda, i, per tant, la retirem.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal; per tant, el punt disset queda retirat, i també la Proposició no de Llei. Passem al punt 18, que és debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Protecció de les Característiques del Taxi de Barcelona, presentada pel Grup Mixt.

Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Celestí Sánchez.

Proposició no de Llei sobre la Protecció de les Característiques del Taxi de Barcelona

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President *(remor de veus)*, senyores i senyors diputats..., amb molta brevetat...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat... *(Pausa.)* Sí, pot continuar.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Amb molta brevetat, perquè la Comissió pugui discutir la proposta sobre la Llei de Residus, jo explicaré que la iniciativa d'aquesta Proposició no de Llei està lligada a una preocupació que les organitzacions sindicals del sector del taxi estan tenint davant la perspectiva de les Olimpíades del 92 a Barcelona i, per tant, a Catalunya, en el sentit que el sector del taxi està fent un esforç de caràcter individual molt important per situar-se en aquest marc que expressarà amb claredat les olimpíades a Barcelona. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: Demanaria silenci... Els senyors diputats que estan dempeus podrien continuar la conversa fora de la sala? *(Pausa.)* Sembla que això ara està més en condicions, senyor Sánchez. Continui.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Estava dient que aquesta proposta està lligada una mica a la preocupació del sector del taxi i sobretot a les seves organitzacions professionals i sindicals, en el sentit que estan fent un esforç molt important d'adequació a la necessitat que significarà les Olimpíades del 92. I a més, a una idea que és important de retenir, i és que el 70% del sector del taxi està ubicat a l'àrea metropolitana de Barcelona. I al mateix temps, les competències i les intervencions concretes que s'estan realitzant en aquests moments estan estretament lligades a les administracions locals: als ajuntaments —entre ells, l'Ajuntament de Barcelona—, i també a l'Ens Metropolità del Transport.

Però el cert és que aquest esforç econòmic i de tot tipus que està fent el sector del taxi..., entre aquest esforç econòmic està que és a costa de les seves economies que s'ha de mantenir el color tradicional dels taxis de l'àrea metropolitana: el color groc i negre. I el sector del taxi, el que intenta plantejar, per una banda, és el reconeixement que aquest color, groc i negre, és un color distintiu del sector del taxi, és un color reconegut no simplement a Catalunya, sinó també a fora de Catalunya; ho serà més a partir de les Olimpíades... I, per tant, el que volíem era plantejar amb claredat la responsabilitat del Govern de la Generalitat per mantenir aquest color distintiu, i la necessitat de fer un esforç, per part del Govern de la Generalitat i de les altres administracions que en aquests moments estan intervenint en el sector del taxi, perquè el manteniment d'aquest color no sigui, com fins ara, a costa de les economies dels treballadors autònoms del taxi.

Aquestes són les motivacions essencials per què he fet aquesta Proposició no de Llei, i si la llegiu amb deteniment, en definitiva, planteja aquestes dues idees: primer, el reconeixement que aquest color, el groc i el negre, és un color distintiu, important, dels taxis de l'àrea metropolitana de Barcelona, i al mateix temps, que des del Govern de la Generalitat es facin les gestions necessàries, les partides econòmiques necessàries perquè el seu manteniment es pugui fer. Però ja dic, es pugui fer, no a partir de les economies personals dels treballadors autònoms o de les empreses que existeixen en el sector, sinó a partir també d'una ajuda de les administracions catalanes, que fins ara, en aquests moments, s'està fent, fonamentalment, de l'Ens Metropolità i dels ajuntaments, i que a aquest esforç econòmic s'hi pugui incorporar el Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies, i esperem que aquesta Proposició no de Llei pugui ser aprovada, perquè el col·lectiu del taxi té clar que

aquestes ajudes econòmiques i el reconeixement d'aquest color distintiu són uns elements que no simplement es reflectiran en el seu sector, sinó que es reflectiran, des d'un punt de vista general, al conjunt de la societat catalana.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. A aquesta Proposició no de Llei no s'ha presentat cap esmena. Per tant, podem donar la paraula als grups per posicionar-se.

El Grup Mixt ja s'ha posicionat. Esquerra Republicana, el senyor Pueyo?

El Sr. PUEYO: Senyor President, malgrat les dificultats ambientals, hem seguit amb atenció l'exposició del senyor Celestino Sánchez, i hem de dir que hi estem plenament d'acord amb el seu al·legat a favor del manteniment d'aquest senyal d'identitat, i, per tant, votarem favorablement la seva proposta.

El Sr. PRESIDENT: Pel Grup Popular, la senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Sí, senyor President. Tan sols per anunciar el nostre vot favorable a la Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Diputada. El senyor Saura, d'Iniciativa.

El Sr. SAURA: Per anunciar que votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Oliart, pel Grup Socialista.

El Sr. OLIART: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, he de dir que fins al darrer moment nosaltres hem estat dubtant sobre la posició a adoptar en aquesta Proposició no de Llei que ha defensat el senyor Celestino Sánchez.

És veritat que estem d'acord que s'han de mantenir aquests colors; és veritat que s'ha de donar una imatge de cara als Jocs Olímpics, i no també de cara als Jocs Olímpics, sinó que simplement s'ha de donar una bona imatge dels serveis públics d'aquesta ciutat, però també de tot Catalunya. Però nosaltres, el que creiem és, primer, que el Parlament no és —em sembla— competent en aquesta matèria: nosaltres creiem que els propietaris i les empreses que exploten el servei del taxi són les que han de cuidar que els taxis estiguin en un bon ús i també que estiguin ben pintats, però és que, a més a més, creiem que si s'adoptés una resolució en sentit positiu es crearia un greuge comparatiu amb la resta de Catalunya, perquè creiem que les altres empreses —no solament ja de taxis— d'altres contrades, d'altres comarques de Catalunya, sinó també les empreses de serveis públics d'autocars i d'autobusos, doncs, aleshores estarien també reclamant —jo crec que lògicament— que se'ls donés a ells també la mateixa atenció.

És per aquest motiu, senyores i senyors diputats, que nosaltres votarem en contra de la Proposició no de Llei presentada pel senyor Celestino Sánchez.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Oliart. En nom de CiU, el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Convergència i Unió està totalment a favor del que demana el senyor Celestino Sánchez pel que fa referència a la protecció d'aquesta combinació de color groc i negre, tan característica dels taxis barcelonins. Ara, fixin-se bé, senyores i senyors diputats, que he dit «Convergència i Unió», no «el Grup parlamentari de Convergència i Unió al Parlament de Catalunya», perquè, com deia —i bé ho deia— el senyor Oliart fa uns moments, aquest és un tema que escapa les nostres competències, diria jo. I encara potser di-

ria més: nosaltres volem ser molt curosos de les atribucions de cada graó de l'Administració pública catalana, i aleshores —en això coincidiré també amb el senyor Oliart—, aquest és un tema que és fonamentalment matèria d'Administració local: l'Ajuntament de Barcelona, l'Entitat Metropolitana... El mateix senyor Celestí Sánchez ho ha reconegut i, per tant, nosaltres entenem que no és aquí el lloc adient per plantejar aquesta reivindicació.

A part d'això, jo voldria dir que, és clar, fa referència a especial protecció del color, i no se'ns explica, aquesta especial protecció, en què consisteix: és que és una protecció legal? Jo crec que en la normativa municipal i de l'Entitat Metropolitana, doncs, ja està previst el caràcter exclusiu de la utilització d'aquesta combinació de colors per a indicar que aquell vehicle es dedica a un servei públic. Però és que, després, acabant de llegir la resta de la Proposició no de Llei, i amb alguna manifestació que ha fet el senyor Celestí Sánchez, que ens parlava que han de ser els treballadors del taxi qui paguen, aleshores es veu bastant clar que el que es pretén és que aquestes mesures oportunes de conservació com a patrimoni, vol dir el cost de pintar els vehicles. Aleshores sí que realment ens sembla que això és un xic extemporani, com s'insinua —perquè tampoc es diu clarament— que sigui el Consell Executiu qui adopti aquestes mesures, en definitiva, de pagar el cost de manteniment d'uns vehicles, més quan diu: «així com les partides econòmiques necessàries per al seu manteniment». Ens sembla realment una cosa que no encaixaria i no encaixa —ara com ara, si més no— en les previsions pressupostàries —m'imagino— del Departament de Política Territorial, i, per tant, doncs, també el nostre Grup manifesta, que, com a Grup parlamentari al Parlament de Catalunya, nosaltres ens oposarem aquí i ara a l'adopció d'aquesta Proposició no de Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Passem, doncs, a la votació.

Les senyores i els senyors diputats que hi estiguin d'acord, que aixequin la mà.

Els qui s'hi oposin, poden aixecar la mà.

Abstencions?

La Proposició no de Llei ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Passem ara al punt número 16 de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Proposició no de Llei sobre l'Increment del Servei Públic de RENFE a les Hores Punta del Matí, a Totes les Línies de la Rodalia de Barcelona, presentada pel Grup Popular. Per a la seva defensa, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Dolors Montserrat.

**Proposició no de Llei sobre l'Increment del
Servei Públic de RENFE a les Hores Punta del
Matí, a Totes les Línies de la Rodalia
de Barcelona**

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor President. Bé, aquesta Proposició no de Llei ha anat en la línia que tots sabem, i ben segur que molts de nosaltres, ja que fem servir aquest servei públic de RENFE. Doncs, a tot el que és la rogalia cada vegada s'incrementa el nombre dels usuaris, i fa ben poc temps que va sortir publicat en uns mitjans de comunicació escrita que

hi havia un estudi que del 91 al 93 aquests usuaris s'incrementarien d'una forma molt important. A què és degut? Doncs jo crec que és degut a tres motius molt importants: un, que cada vegada més les entrades a la ciutat de Barcelona estan col·lapsades; a un gran estalvi que fan les persones que utilitzen aquest servei, ja que cada vegada més el seu horari és millor, ja que no porten pràcticament retard, i estalvien temps i estalvien diners pel preu que estan els bitllets a què fem referència de la RENFE.

Pel que fa referència a la línia que concretadament jo he pogut fer un estudi, que és la de Sant Vicenç de Calders, Vilafranca, Martorell, Barcelona, que és la que potser, fins i tot, m'han arribat, doncs, les notícies de molts ciutadans —principalment d'estudiants— que la utilitzen, és que sincerament les hores punta del matí, aquests trens que arriben a Barcelona, a les vuit del matí i a les nou del matí, van plens de gom a gom. A més a més que van plens de gom a gom i les persones ja no poden seure, quan aquest mateix tren ja arriba als voltants de Sant Sadurní d'Anoia es troben que, als vestíbuls dels mateixos vagons d'aquest comboi, els agafadors estan completament malmesos —o sigui, que han d'anar totes les persones completament amuntegades els uns als altres. En aquests combois més moderns hi caben unes dues-centes seixanta o dues-centes seixanta-cinc persones assegudes; la resta, doncs, han d'anar a peu dret. Si el comboi és del tipus més antic, fins i tot arriben a menys persones que puguin seure; i amb aquest criteri nosaltres hem fet aquesta Proposició no de Llei; valgui, doncs, per a totes les rodalies a la ciutat de Barcelona.

I per això aquesta Proposició no de Llei diu: «Que el Parlament de Catalunya...», demanem que «El Parlament de Catalunya insti el Consell Executiu a dur a terme les gestions necessàries en el si d'aquesta comissió que existeix, RENFE-Generalitat, per tal que s'incrementi o dobli la unitat o comboi per les línies que, per l'afluència d'usuaris a les hores punta del matí ho necessitin, per tal de donar millor servei als ciutadans, passatgers de RENFE, de totes les línies de rodalies de la ciutat de Barcelona.» Sí que estem assabentats —i, de ben segur, també vostès— que ja hi ha aquest servei, aquest comboi de doble pis, que circula per alguna línia, però no en totes, i que, fins i tot, això ha fet possible, doncs, que els ciutadans puguin anar, potser, fins i tot millor condicionats; però perquè això es doni, aquesta millora, a totes les línies, en aquest sentit va la nostra Proposició no de Llei.

Esperant el suport de tots vostès, res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Diputada. A aquesta Proposició no de Llei no s'han presentat esmenes; per tant, demanaríem als grups si volen posicionar-se respecte al contingut i al vot. Sí, el senyor Sabanza? Senyor Pueyo?

El Sr. PUEYO: Per manifestar el nostre suport, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Senyor Saura?

El Sr. SAURA: Per anunciar que votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Nadal?

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, nosaltres votaríem favorablement, però crec que hi hauria d'haver una esmena tècnica de precisió, perquè, que en una proposició no de llei es digui que «s'ha d'incrementar o doblar la unitat o comboi de les línies», ens sembla que aquesta conjunció «o», «o dobli», hauria de desaparèixer i deixar: «que s'incrementi la unitat de comboi de les

línies»; és a dir, això de doblar ens sembla que és potser una concreció massa, si es fes el doblament, però com que, a més, es planteja que es faci una cosa o l'altra, doncs creiem que aquesta esmena tècnica s'hauria de tenir present i hi podríem votar favorablement.

Per altra banda, estem completament d'acord que es millorin els serveis de la RENFE de rodalies de Barcelona, i ens sembla que s'està fent, però, vull dir, no va malament sempre un recordatori, en el sentit que es faci més del que es fa.

Per tant, demanaríem a la senyora Montserrat si aquesta conjunció i la paraula «dobli» poguessin ser retirades, tècnicament.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Senyora Montserrat, ja li preguntarem després si accepta o no l'esmena tècnica, eh? Finalment, pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Pere Parera.

El Sr. PARERA: Gràcies, senyor President. Evidentment, el Grup de Convergència i Unió donarem suport a la Proposició no de Llei del Grup Popular, que a través de la seva Diputada, Dolors Montserrat, ha manifestat.

Bé, nosaltres donem suport a aquesta Proposició no de Llei perquè el que planteja és un problema real que passa a rodalies i que a nosaltres ens preocupa, al nostre Grup, moltíssim.

Bé, tenim coneixement que el «Plan Felipe» preveu unes inversions importants, sobretot per a rodalies, i és veritat que en els estudis dels increments de les rodalies, doncs, hi són, i és previsible que creixin més, com molt bé ha expressat la senyora Diputada. En canvi, ens preocupa moltíssim —i preocupa també, doncs, al Consell Comarcal de la meua comarca, en aquest cas, de l'Alt Penedès— que aquestes inversions no s'hagin dut a terme, i, fins i tot, no sabem quan es duran a terme. També ens preocupa moltíssim tenir coneixement que quan es parla, amb esmena tècnica o sense esmena tècnica, de poder doblar els combois actuals, veiem que la situació actual és —per les notícies que nosaltres tenim— que pràcticament tot el material disponible de la RENFE —i això no s'improvisa: no és com el cas dels autobusos o d'altres mitjans de transport, que n'hi ha de fets i que es poden..., doncs, si hi ha diners, es poden comprar i es poden posar en funcionament d'immediat—, en el cas dels combois actuals estan anant, o sigui, estan funcionant quasi en el seu cent per cent.

S'ha anunciat aquí també els combois de doble sostre. Miri, els combois de doble sostre ens semblen molt bé, però hi ha els que hi ha, i, a més a més, tenen una limitació preocupant, i és que no arriben al centre de la ciutat, no arriben a la plaça de Catalunya; però és que el més greu: no hi poden arribar, perquè, tècnicament ens diuen que no és possible, i això és preocupant.

O sigui, que nosaltres, per tots aquests motius, trobem encertat i donem ple suport a aquesta Proposició no de Llei, que toca una problemàtica, una problemàtica greu, que afecta milers i milers de ciutadans del nostre país, sobretot de les rodalies, que creuen, i nosaltres estem segurs que és lògic que pensin arribar al centre de la ciutat a través dels mitjans de RENFE, i que les perspectives de futur, les previsions de futur no estan gens clares. Per tant, el fet que s'insti el Govern, doncs, ens sembla molt positiu, i per això hi donem suport.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Podem, doncs, ja passar a la votació de la Proposició no de Llei, però prèviament demanarem l'opinió de la senyora Montserrat res-

pecte a aquesta esmena tècnica que el senyor Nadal ha demanat que s'efectués com a correcció al text.

La Sra. MONTSERRAT: Sí, senyor President, accepto l'esmena tècnica, encara que incrementar o doblar, potser incrementar era una possibilitat, doncs, que poguessin posar una altra unitat en circulació al darrere, o sigui, sola, no adjuntada, i «doblar» vol dir, doncs, que dues unitats poden anar juntes. Però, de totes maneres, accepto l'esmena tècnica del senyor Nadal.

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyora Montserrat, com quedaria...?

La Sra. MONTSERRAT: O sigui, la paraula «doblar» desapareix, no? «...que s'incrementi la unitat o comboi de les línies...»; desapareix «o dobli».

El Sr. PRESIDENT: Doncs d'acord. Doncs ara sí que podem passar, ja, a la votació.

Les senyores i els senyors diputats que hi estiguin d'acord, que aixequin la mà.

Moltes gràcies. Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Aquesta Mesa nota un cert cansament en els diputats... Si la Comissió desitja fer un petit recés de cinc minuts o deu...

El Sr. MASÓ: Senyor President, el nostre Grup demanaria, si fos possible, per qüestions d'operativa, que es pogués fer, abans d'aquest descans —que ens sembla molt encertat—, el debat del punt número 19 de l'ordre del dia.

El Sr. PRESIDENT: Aquesta Mesa no té cap inconvenient a continuar en sessió contínua; el que noto és que hi ha molt de moviment, hi ha molta remor, hi ha molt de cansament... És a dir, segurament, en els plens entren i surten; en les comissions és més difícil de fer-ho... Per tant, m'és igual, però és que si ja tallem només el punt número 1, segurament el recés serà molt enllà, i tot plegat per tres...

El Sr. MASÓ: Demanàvem senzillament de fer el debat d'una altra Proposició no de Llei, per conveniència del Ponent...

El Sr. PRESIDENT: Llavors, una cosa: farem les tres proposicions no de llei que queden..., no? (Pausa.) Molt bé, doncs, farem el punt número 19, i després pararem cinc minuts, eh?

Doncs, passem a tractar el punt número 19. Demanaria el màxim d'atenció i de silenci. El punt número 19 de debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Supressió de Peatges a les Autopistes Catalanes, presentada pel Grup Mixt. Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sabanza.

Proposició no de Llei sobre la Supressió de Peatges a les Autopistes Catalanes

El Sr. SABANZA: Moltes gràcies, senyor President. Com vostès saben Catalunya és un país que compta amb una considerable xarxa d'autopistes que ha de ser ampliada per tal de donar resposta a la demanda d'una societat en constant activitat, que veu saturades les seves vies de circulació principals per la seva situació de pas obligat tant de turistes europeus que tenen com a destinació tot l'Estat espanyol, com de transportistes que exporten per carretera a la resta d'Europa. Aquestes vies de circulació preferent, que són les autopistes, reben també el transport obligat de mercaderies perilloses, estan contemplades en diversos plans d'emergència com a vies d'evacuació i són im-

prescindibles per a una circulació fluïda entre la gran capital, que és Barcelona, i altres nuclis importants de població del seu entorn, i entre aquests nuclis mateixos.

Per tot l'esmentat, és fàcil comprendre que avui dia l'autopista no pot ser considerada una via alternativa i elitista, sinó una xarxa bàsica i segura a la qual tot ciutadà pugui accedir sense condicionaments de tipus econòmic personal, ni ésser utilitzada com a moneda de canvi de cap altra actuació en infraestructures de les diferents administracions.

Malgrat tot, tampoc es pot oblidar el règim de concessió en què es troba l'explotació de les actualment en funcionament i la gradualitat que caldrà emprar en la seva liberalització a base de marcar-ne prioritats raonades, si bé cal definir els criteris a utilitzar en les de futura construcció. I és per tot això, per aquests motius, que els diputats d'Esquerra Catalana han presentat una Proposició no de Llei que insta el Govern a emprendre les mesures adients a fi de suprimir el peatge de l'autopista Manresa-Terrassa i les futures autopistes Terrassa-Rubí i la del Garraf; a emprendre també les gestions adients davant el Govern de l'Estat per tal que deixi lliure de peatge l'autopista B-30 i el tram de l'autopista A-7 previst en el PENTA i en el pla SEPQTA com a ruta d'evacuació i, en qualsevol cas, el comprès entre l'Atmella de Mar i Torredembarra, i, finalment, a continuar les gestions davant el Govern de l'Estat per tal de garantir la gratuïtat de la futura autopista Mataró-Malgrat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. En aquesta Proposició no de Llei no s'ha presentat cap esmena. Per tant, donem la paraula als grups per al seu..., perquè es pronunciï al voltant d'ella.

Em primer lloc, el senyor Pueyo en nom d'Esquerra Republicana.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. La meua Agrupació parlamentària s'ha manifestat sempre, tant en el Ple d'aquest Parlament com en diverses iniciatives en les comissions corresponents, a favor de la plena gratuïtat de les autopistes catalanes, especialment tenint en compte que es produeixen situacions de greuge i de discriminació lesives per als nostres interessos, per als interessos nacionals de Catalunya, evidentment.

Per tant, coincidim plenament amb les alegacions que ha fet el senyor Sabanza i manifestem el nostre vot favorable a la seva Proposició.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. En nom del Grup Popular?

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor President. Em sap greu no haver vingut millor preparada perquè només he de fer el posicionament d'aquesta Proposició no de Llei, que serà negatiu. O sigui, nosaltres votarem que no, però sí que m'hauria agradat poder-la tenir preparada, ja que, al senyor Sabanza, li hauria contestat i li hauria donat un raonament més ampli, atès que ell fins i tot parla de les mercaderies perilloses. I aquí sí que li podria dir que, doncs, totes aquestes persones que passen per l'autopista amb mercaderies perilloses pot repercutir, el peatge de l'autopista, en els seus proveïdors o en els qui els han donat el viatge d'aquest tipus de transport, però, és clar, evidentment, no ho portava preparat; ara en escoltar-ho m'ha vingut aquesta idea.

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Diputada. En nom d'Iniciativa, el senyor Saura.

El Sr. SAURA: Simplement per anunciar que el nostre Grup votarà favorablement els tres punts d'aquesta Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Diputat. El Grup dels Socialistes, el senyor Nadal?

El Sr. MANUEL NADAL: Sí. El Grup Socialista votarà negativament els tres punts, perquè sembla que hem iniciat una carrera per anar demanant gratuïtats d'autopistes i em sembla que aquesta és una política, diguem..., ara uns volem les autopistes socialistes gratis; els altres, les autopistes convergents gratis; ara les autopistes d'Esquerra Catalana gratis. I això ens sembla que és una política poc seriosa en aquest país. I, per tant, hem de votar negativament aquesta Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal. Pel Grup de Convergència, el senyor Camp.

El Sr. CAMP: Gràcies, senyor President, perquè de fet el tema aquest és un tema que ja s'ha tractat en el conjunt d'òrgans del Parlament més d'una vegada, concretament en aquesta Comissió el mes d'octubre, i també en el conjunt del plenari, el mes de novembre. Per tant, és un tema ja debatut, en què es coneixen les posicions dels diversos grups.

Aquí, de fet, seguint els mateixos raonaments que ha fet el senyor Sabanza, val a dir que coincidiríem amb algunes de les seves apreciacions, sobre la importància que tenen les autopistes en general, la necessitat que existeixin autopistes com a via de comunicació modernes i eficaces, i també en el sentit que, deia ell, no es podia oblidar, no es podia negligir, el fet que hi ha concessions atorgades. Lògicament aquest és un fet important que no es pot despatxar a base de tres ratlles com es planteja el Grup al qual pertany el senyor Sabanza, l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Catalana.

Per tant, això ens portaria a dir que, respecte al primer punt, doncs, la nostra votació seria contrària. El segon punt, que fa referència a la B-30 i als accessos, diguéssim, i a l'autopista A-7 en relació amb les previsions del PENTA i el PLASEQTA, hi ha dues temàtiques diferents: la B-30, certament, és una via de comunicació que seria molt útil que tingués molta més fluïdesa de la que té ara; crec que la línia que hauríem de seguir, i que no és la que planteja aquest punt, és la d'urgir perquè els laterals, la construcció dels diferents nivells que s'han de construir en els laterals, és a dir, els laterals a diferents nivells, que és un projecte que en aquests moments el MOPU té i que està en vies d'execució, doncs, urgir perquè això es faci així, perquè realment això provocaria un canvi important en la fluïdesa d'aquesta via de comunicació. Evidentment, qualsevol altra d'aquestes línies, en la línia que deia, doncs hi estaríem oberts, però no és el que planteja el punt segon.

Quant a les previsions del Pla PENTA, és evident també que nosaltres estaríem disposats a analitzar en un altre context que el Pla treballés, que en situacions d'emergència declarades per l'organisme competent o l'autoritat corresponent, doncs, lògicament, no es produïssin retencions per pagar el peatge en una situació d'emergència. Vull dir, seria absolutament absurd, però no és això el que planteja el punt segon; el punt segon planteja ja una situació estable de gratuïtat en aquesta zona, en aquesta autopista en què ja hi ha també una concessió donada.

Respecte al tercer punt, el Ple del Parlament ja es va pronunciar el mes de novembre en la línia del que marca el tercer punt.

Per tant, nosaltres, coherentment amb el que va acordar el Ple del Parlament, votarem favorablement aquest tercer punt i per això demanem votació separada dels tres punts. I també vull dir, aprofitar, que tota aquesta dinàmica, tota aquesta discussió sobre gratuïtat d'autopistes es va originar en funció, precisament, del tercer punt. I el tercer punt no s'ha discutit mai –i això ha de quedar molt clar–, no s'ha discutit mai un tema de gratuïtat d'autopistes genèriques, sinó que el que es discutia era la gratuïtat d'una variant de la Nacional II. Aquest és un tema clau, perquè, si no, no s'entén i altres grups han utilitzat la tàctica de la dispersió, de l'atenció a base de posar dins el paquet tot el tema d'autopistes en general.

El tema de l'autopista del Maresme, de l'autovia del Maresme, sempre era una qüestió de discussió de variant de la Nacional II. Des que es va aprovar la resolució del novembre passat, que fins i tot era abans, era després d'aquesta Proposició no de Llei, fins ara han succeït diverses coses; una d'elles és que el Govern de l'Estat ha sentenciat el tema a base d'una resolució, d'un Reial Decret del 30 de novembre i ha decidit definitivament de donar a la iniciativa privada aquesta via de comunicació i, per tant, fer-la de peatge.

El que, per tant, aquests moments hem de valorar és continuar amb una sèrie d'accions que hi ha plantejades, i donar, en tot cas, suport a aquestes accions plantejades.

Val a dir que un tema també preocupant és la pròrroga de concessions que s'ha fet a totes les autopistes de Catalunya, que això sí que afecta moltíssim el conjunt de la ciutadania de casa nostra.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Sabanza?

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. Vista l'explicació de vot dels diferents grups i les possibilitats d'èxit del conjunt d'aquesta Proposició no de Llei, que es presentava en tres punts però com a conjunt, jo no voldria que es pogués aprofitar aquesta Proposició no de Llei d'Esquerra Catalana per fer el joc a ningú.

El primer punt ja ha estat debatut en aquest Parlament, en comissió, a proposta del Partit Socialista. Al seu dia el Partit Socialista proposava la gratuïtat de les autopistes de la Generalitat i Convergència va votar que no. Ara el plantejament del Partit Socialista ja canvia i la gratuïtat ja no es bona per a ningú, entenc, excepte per a Madrid i la rodalia, que allí sí que continua essent gratuït, però no a Catalunya.

Respecte al tercer punt, això es va discutir en Ple, per tant, en rang superior al que avui fem, i en aquell moment Convergència va votar a favor i, en canvi, doncs, el Partit Socialista, no.

Jo, ja ho dic, no voldria fer el joc a ningú perquè es podria interpretar al final que aquesta Proposició no de Llei tan sols ha servit per refermar, doncs, la sollicitud de Convergència i altres grups, entre ells Esquerra Catalana, que l'autovia del Maresme fos gratuïta, doncs, però tan sols parlant d'això.

El dia del Ple que es va tractar aquest tema, el senyor Camp ja es va avançar a la situació i va dir que «no parlaríem de totes les autopistes», i ho llegeixo literalment, «per no donar ocasió a fer uns plantejaments que portessin a embolicar la troca, que portessin a fer cortines de fum i a disfressar el que és un incompliment flagrant...» I, per tant, doncs, només s'havia de parlar d'aquell tema.

Prèviament a aquest Ple, Esquerra Catalana ja havia presentat la Proposició no de Llei. Ja dic, és un conjunt que intentava,

doncs, recollir una proposta, que ja havia presentat el Partit Socialista, de gratuïtat de les autopistes de la Generalitat, una altra proposta, que presentava Convergència, de gratuïtat de l'autopista del Maresme, i llavors nosaltres introduïem un altre tema prou important com és el tema de la seguretat de les comarques del sud de Catalunya, que aprofito per dir que són les més pobres, i en aquelles no hi pensa ningú per a les gratuïtats, però tampoc per a la seguretat. Un tram d'autopista important, que ha estat reivindicat per tot els alcaldes dels municipis que hi ha entre l'Ametlla de Mar i Torredembarra, la majoria dels quals però no tots –perquè també n'hi ha de socialistes–, però la majoria dels quals són convergents..., s'havia sol·licitat aquesta gratuïtat; ningú no en feia cas i crec que era bo aprofitar-ho per demanar-ho.

Quant a la senyora Montserrat, doncs, no anaven per aquí els trets del tema de la gratuïtat o del peatge si es pot o no repercutir. El tema de les matèries perilloses era per un tema de seguretat, no per un tema econòmic.

Jo, doncs, en vista de tot això, senyor President, jo li proposaria..., proposo la retirada del punt primer i del punt tercer de la Proposició no de Llei i desitjaria, igualment, que igualment es posés a votació el punt segon.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. De la Proposició no de Llei el punt primer queda exclòs, el punt tercer, també. Per tant, la Proposició no de Llei queda estrictament en el punt segon; d'acord? Aquests seran els termes de la votació.

Doncs, les senyores i els senyors diputats que hi estiguin d'acord, que aixequin la mà.

Aquells que s'hi oposin, que aixequin la mà.

Abstencions?

Doncs, el punt segon ha estat rebutjat per 3 vots a favor i 17 en contra. (Pausa.)

Senyor Sabanza?

El Sr. SABANZA: Queden dues proposicions no de llei per veure encara.

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. SABANZA: Les fem ara i llavors la Llei o se suspèn tot ja?

El Sr. PRESIDENT: Bé, perquè els mitjans de comunicació, que per a ells l'últim punt és tancat, puguin ser presents, farem les dues proposicions no de llei i després pararem cinc minuts.

Passem ara al punt sisè, que és debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la retolació de les vies de circulació catalanes, presentada pel Diputat Il·lustre senyor Marçal Casanovas juntament amb altres dos diputats del Grup Mixt, a la qual s'ha presentat una esmena per part del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Sabanza.

Proposició no de Llei sobre la Retolació en Llengua Catalana de les Vies de Circulació que són Competència del MOPU

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. Ja han transcorregut onze anys des de l'aprovació de l'Estatut de Catalunya en què s'estableix que la llengua pròpia i oficial de Catalunya és el català i el nostre país continua patint encara actuacions com la del MOPU en la retolació de les carreteres sota la seva titularitat.

Aquest fet és més evident i significatiu en la Nacional II i diversos trams d'autopista en què es persisteix a ignorar de forma

sistemàtica també la Llei de Normalització Lingüística, i en especial l'anomenada retolació horitzontal, però també la vertical, ja que no és compleix ni tan sols en un mínim d'un 50%.

Cal fer un esment primordial en les errades gramaticals, lèxiques i sintàctiques, com per exemple, la ignorància, gairebé completa, dels accents o el manteniment dels topònims encara en llengua castellana com pot ser «Lérida», «Tarrasa», «Rosas», «Figueras», que esdevenen un greu problema de progrés normalitzador i un menyspreu visible als esforços normalitzadors de municipis i altres estaments, i que introdueixen alhora elements de confusió.

Per tot això, els diputats d'Esquerra Catalana vam presentar una Proposició no de Llei que insta el Consell Executiu a iniciar les gestions amb el MOPU perquè en el termini màxim d'un any la retolació de les vies de circulació catalanes sota la seva titularitat sigui feta amb la toponímia oficial i sota una estricta observança de les normes gramaticals de la nostra llengua.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sabanza. Donar la paraula al senyor Nadal, del Grup Socialista, per defensar la seva esmena.

El Sr. MANUEL NADAL: Bé, el Grup Socialista ha fet una esmena en el sentit que la problemàtica de la retolació correcta en llengua catalana de les diverses vies que transcorren per l'àmbit nacional català, no és solament una responsabilitat del MOPU en aquelles carreteres que són de la seva competència, però evidentment és responsabilitat d'altres administracions; administracions locals, en alguns casos —diputacions, municipis—, Govern de la Generalitat..., en les diverses carreteres que existeixen en el nostre territori, i que no totes elles estan retolades correctament.

Per tant, el que nosaltres fem és estendre aquesta Proposició no de Llei per tal que es produeixi la retolació correcta a totes les administracions públiques que actuen a Catalunya. Per tant, aquesta seria la nostra esmena.

Però també voldria, no sé, fer una petita defensa d'algunes de les actuacions que aquí, en la intervenció, s'han fet i s'han criticat respecte a les intervencions del MOPU. És cert que el MOPU no té encara el cent per cent de la sensibilitat necessària per procedir a la retolació en llengua catalana de les seves carreteres, però és cert també que la Nacional II, que aquí es planteja com una de les carreteres que té mancances —que és cert—, jo voldria, doncs, explicitar en aquets moments que en moltes zones d'obres que s'estan fent en aquests moments a la Nacional II per tot el territori de Catalunya la retolació és, evidentment, en català i en castellà, que és l'obligació que té el MOPU en aquests moments per fer. I que, per tant, el que aquí es planteja és cert que no es fa en el cent per cent que s'hauria de produir, però s'esta fent —jo diria— de manera considerable.

Per tant, no és una crítica total a l'actuació del MOPU i, per altra banda, sí que també valdria la pena esmentar que la competència pel que fa referència a les autopistes, si bé potser hi ha una responsabilitat de les administracions, en els decrets que regulen el tema queda explícit que és l'empresa concessionària qui ha de procedir a la retolació en llengua catalana dels respectius topònims, etcètera.

Per tant, d'acord amb el principi inspirador de la Proposició no de Llei, estendre aquesta obligació de retolació a totes les administracions que actuen en el territori de Catalunya, que no

compleixen tampoc amb la seva obligació, i dir, doncs, que la crítica, si bé és justa, no és justa en la seva totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal. Els altres grups desitgen posicionar-se? El senyor Pueyo?

El Sr. PUEYO: Sí, senyor President. Nosaltres, la meua Agrupació entén que qualsevol iniciativa del tipus que sigui favorable a la normalització lingüística del català ens sembla òbviament positiva.

En aquest cas la proposta fa referència a un incompliment que nosaltres també considerem greu per part del MOPU, però també —i en això li hem de donar la raó al senyor Nadal— d'altres administracions públiques i empreses privades, de les disposicions estatutàries i de la Llei 7/1983, de 18 d'abril, de Normalització Lingüística, que, per exemple, en el seu article 12 determina de forma taxativa, per tant inequívoca i indiscutible, que els topònims de Catalunya tenen com a única forma oficial la catalana.

De tota manera és tristament significatiu que el Govern de Catalunya s'hagi de veure instat per aquest Parlament a gestionar amb el MOPU el compliment, l'aprovació..., perdó: el seguiment d'una llei aprovada per aquest Parlament. Naturalment, i especialment en atenció a l'elevat nombre de temes previstos per aquesta sessió no m'estendré en consideracions sobre un tema que considerem greu i significatiu alhora, però sí que vull dir que malgrat que no creiem que aquesta sigui la via més adequada, la de la gestió, per aconseguir l'aplicació de les lleis —ens imaginàrem, per exemple, el Govern de l'Estat gestionant l'aplicació del Codi Civil?—, entenem que caldria, per tant, buscar vies més contundents, vies polítiques, vies judicials fins i tot, més contundents i efectives per aconseguir l'efectiva aplicació de les lleis aprovades per aquest Parlament.

Malgrat tot i compartint profundament els motius pels quals ha estat presentada aquesta Proposició no de Llei, nosaltres la votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. En nom de Convergència i Unió té la paraula per posicionar-se davant de la..., el senyor Max Cahner.

El Sr. CAHNER: En principi coincideixo amb bona part dels arguments que s'han donat aquí sobre la necessitat que els topònims catalans siguin respectats en tota mena de retolació, especialment, evidentment, a les vies públiques. Jo voldria fer només dues observacions.

En primer lloc, que una afirmació que ha fet el representant del Grup Socialista, que en determinats sectors ja es fa bilingüe; no, és que els topònims no són bilingües: són només vàlids els catalans. En aquesta Proposició no de Llei es parla dels topònims, no de les indicacions o de les informacions. Per tant, no hi ha topònims bilingües; els topònims són la forma catalana. I això és veritat, però són molt més nombroses —almenys això és molt relatiu, perquè no hi ha un cens fet— les carreteres que ara s'estan duent a terme amb topònims en castellà, amb formes caduques. S'agafa, per exemple, l'autovia d'Igualada on «Els Brucs» s'escriu amb h, i amb «Los Bruchs». Això és una cosa feta fa molt pocs mesos; ni bilingüe, sinó simplement amb una forma que no és ni castellana: és la forma que era vigent abans de la normalització, abans de l'Estatut, abans de les nostres lleis que fan que sigui només la forma catalana la que sigui vàlida. No hi ha bilingüisme en el cas dels topònims. En cap llei de

l'Estat ni de Catalunya es preveu la utilització doble de les formes dels topònims.

Per tant, això és el que volia observar. Per la resta també estic d'acord amb el que ha dit el representant d'Esquerra Republicana, que més que no pas demanar que el Govern de la Generalitat gestioni hauríem de dir que actuï, perquè, evidentment, no és una negociació que s'ha de fer, sinó que és el compliment de les lleis.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Podem passar, doncs, a donar la paraula al senyor Sabanza perquè es pronunciï respecte a l'esmena presentada.

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. Doncs, per manifestar l'acceptació de l'esmena presentada pel Grup Socialista perquè evidentment i desgraciadament no només és el MOPU qui no compleix amb la normativa oficial, sinó que també aquí s'hi pot afegir diputacions, en alguns casos la Generalitat, i en alguns casos, també, desgraciadament, les administracions locals.

Per tant, doncs, acceptaríem l'esmena presentada.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Doncs, amb la incorporació d'aquesta esmena passàrem a la votació del text presentat.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord, que aixequin la mà.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Passem ja al punt desè, presentat per Convergència i Unió, que és debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Retolació en Llengua Catalana de les Vies de Circulació, a la qual s'ha presentat una esmena per part del Grup Socialista.

Per a la defensa de la Proposició no de Llei té la paraula el Diputat senyor Max Cahner.

Proposició no de Llei sobre la Retolació en Llengua Catalana de les Vies de Circulació

El Sr. CAHNER: Bé, en principi aquesta Proposició no de Llei és semblant en algun aspecte a la que acabem d'aprovar, però té un abast més ampli. És evident que la retolació de les carreteres i de les vies públiques en general inclou els topònims, però inclou també una informació que no és estrictament topònim. Per tant, el tractament a més a més legalment és diferent, perquè la legislació de l'Estat té unes exigències, la legislació de la Generalitat té unes altres exigències i en principi, doncs, no és el mateix cas que el de la toponímia. Per tant, tot i que aparentment semblin dues proposicions de llei iguals, no ho són.

En principi, el que és evident és que el que s'ha de complir a Catalunya són les lleis que són vigents a Catalunya, que són les lleis de l'Estat i les lleis de la Generalitat, en aquest cas la Llei de Normalització Lingüística. El que no es pot fer és que cada departament de l'Administració de l'Estat creï normes en contra de la mateixa legislació que és vigent a Catalunya.

Per tant, em sembla que en les vies de Catalunya que faci el MOPU o qualsevol altra administració —però aquí ens referim especialment al MOPU, que és qui incompleix sistemàticament, en aquest cas, la Llei de Normalització—, és que les informacions que es donen en les carreteres que construeix, o que conserva, o que té l'obligació de ser el MOPU qui les retoli, s'està actuant, actualment, exclusivament en castellà. No em refereixo

al topònim, que molt sovint el topònim és correcte, però l'explicació és exclusivament en castellà. Això s'està produint en diversos indrets com, per exemple, doncs, el més recent —perquè és una de cosa d'aquests dies— és la retolació de la Nacional II al seu pas per Mataró. En tots els punts en què abans estava pel mateix MOPU fet, uns anys abans, en català o en els dos idiomes, es va reformar, en una reforma que es va fer de tot el traçat, exclusivament en castellà.

Fa tres dies em vaig adonar que s'estaven repintant aquests rètols i vaig pensar potser l'oportunitat que aquest tema, en l'especificitat d'aquest cas de Mataró, en l'Exposició de motius ha mogut el MOPU, les persones que a Catalunya representen al MOPU, a rectificar per ser a temps, per rectificar un error en el moment que això es veia en aquest Parlament. Doncs no, m'estic adonant que estan repintant, perquè quedi encara més maco i més ben assenyalat, en castellà i exclusivament en castellà allò que fa cinc anys era en català.

És clar, això a mi em fa pensar que realment la voluntat del MOPU no és adaptar-se a les prescripcions de les lleis vigents a Catalunya, sinó el d'aplicar normes que no són les de Catalunya, ignorant-les. Per tant, em sembla que cal demanar que la Generalitat faci accions, no solament negociacions, sinó accions, per tal que es compleixin les lleis vigents a Catalunya, no solament amb el que pertany a la toponímia, que ja hem dit que hi ha també inconcrecions —no és el cas de Mataró, perquè Mataró no té problema possible, però si en el cas d'altres llocs—, però aquí jo voldria donar l'èmfasi en la indicació idiomàtica, en l'idioma en què es fan les indicacions de circulació o simplement de situació d'aquelles normals que hi ha a les vies de circulació, especialment les carreteres, que són les que són competència del MOPU.

Per tant, és això exactament el que nosaltres demanem, que es compleixin les lleis vigents, aquelles de l'Estat que són vigents. Comprenem que amb les lleis de l'Estat el MOPU també ha de retolar en castellà, però amb les lleis de Catalunya també ha de retolar en català. O sigui, la retolació en les dues llengües seria en aquest cas el que acceptaríem com a mal menor, perquè les lleis ho diuen, però de cap manera la sola retolació en castellà en contra de la Llei de Normalització.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Donem la paraula al senyor Nadal per defensar l'esmena presentada.

El Sr. MANUEL NADAL: El Grup Socialista ha presentat una esmena a aquesta Proposició no de Llei que jo crec que ve a plantejar bàsicament el mateix contingut del que és la Proposició no de Llei del Grup de Convergència i Unió; potser el simplifica i el concreta, el concreta en l'àmbit de carreteres que són competència del MOPU. Perquè, clar, el senyor Max Cahner ens planteja aquí la problemàtica de la retolació de les carreteres competència del MOPU i ens diu que ens alguns casos, els que estan especificats en l'Exposició de motius, s'estan fent en llengua castellana; jo li podria explicar en aquests moments les obres de la cèlebre variant de la Nacional II per Girona, que s'estan fent amb retolació bilingüe. Per tant, no és una actuació sistemàtica d'un ministeri, sinó que pot ser actuacions en determinats àmbits de determinades persones d'un ministeri que actuen incorrectament, incomplint la normativa vigent en aquests moments a nivell de Catalunya.

Per altra banda, el senyor Max Cahner ha dit en aquests moments en la seva exposició que, per exemple, la problemàtica

dels topònims no és una problemàtica general, sinó que en la major part dels casos —ha dit ell— s'utilitzen els topònims correctes, per tant, diguem, contradiu el que havia explicitat en la seva primera intervenció de l'altra proposició no de llei.

Però jo el que plantejo aquí és que aquestes proposicions no de llei, aquesta concretament, és una mica desafortunada perquè fa referència, evidentment, a la normativa vigent. I quan fa referència a la normativa vigent fa referència a un reial decret, que és el Reial Decret 34/82 de 12 de febrer. Que aquest Reial Decret, jo crec que planteja unes obligacions per part del MOPU, però també alhora unes obligacions per part de la Generalitat, i que, clar, si exigim al MOPU una cosa haurem d'exigir a la Generalitat l'altra contrapartida que li exigeix aquest Decret.

Jo crec que en aquests moments, en què la normalització lingüística en aquest país ha avançat molt, plantejar la referència a aquest Reial Decret, que ens està plantejant el senyor Max Cahner, jo penso que seria un retrocés important per a la normalització lingüística a Catalunya. Perquè aquest Reial Decret el que exigeix és que el MOPU retoli en bilingüe, però la Generalitat també a les seves carreteres.

Per tant, jo crec que és una mala referència. Jo estic d'acord que la normalització lingüística ha avançat de manera suficient com perquè en aquests moments les carreteres de competència exclusiva del Govern de la Generalitat tinguin la retolació que tenen.

Per tant, referir-nos a un incompliment per part del MOPU d'un decret que exigeix a la Generalitat una altra cosa és una mala política. Jo el que crec és que aquest tema, més que amb proposicions no de llei a aquest Parlament, el que s'ha de fer és a través d'impulsos del mateix Govern de la Generalitat; impulsos que han d'anar en la direcció que el MOPU compleixi amb aquesta obligació de la utilització de la retolació en llengua catalana i del bilingüisme en el que són carreteres de la seva competència, d'accions de la Direcció General de Normalització Lingüística per tal que la toponímia sigui correcta i, per tant, jo crec que en aquest cas puguem criticar el MOPU si no compleix —que no el compleix al cent per cent, ho hem reconegut abans i també ho reconeixem ara—, però no ho fa sistemàticament, perquè hi ha casos, i casos molt significatius, en què s'està fent la retolació però tal com correspon, però, alhora, falta un impuls del Govern de la Generalitat i de la seva Direcció General de Normalització Lingüística perquè això es compleixi.

Jo crec que, aquesta Proposició no de Llei, seria més convenient que la retiréssim, perquè podria produir un retrocés en el procés de normalització de la retolació en llengua catalana que hi ha en aquests moments a Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nadal. Per posicionar-se respecte a la Proposició no de Llei, tenen la paraula els altres grups. (Pausa.) Senyor Pueyo?

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Únicament per refermar-nos en els criteris exposats anteriorment i, per tant, per anunciar el nostre vot positiu.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Senyor Sabanza?

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. Jo, per manifestar que, realment, la redacció d'aquesta Proposició no de Llei és poc afortunada —per no dir molt desafortunada—, i jo, doncs, estaria disposat a votar a favor sempre que es pogués fer una votació separada, fins a les paraules «en llengua catalana»,

per un cantó, i la resta per un altre, donat que sembla que amb aquesta redacció i també amb l'esmena que ha presentat el Grup Socialista, a les dues, sembla que realment el que s'estigui fent és una apologia del bilingüisme, en la qual, doncs, el nostre Grup no hi voldria participar. Per tant, doncs, si es podia fer una votació separada fins a «llengua catalana» i una altra per poder votar en contra de les referències al Reial Decret 334/82, que és una inclusió, doncs, desafortunada, com deia el senyor Nadal, doncs el nostre Grup votaria a favor de la primera part i no de la segona, si es podia fer aquesta distinció.

El Sr. PRESIDENT: Sí, la senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Sí, el Grup Popular votarà favorablement, i, fins i tot, voldria dir-li una cosa, i és que hi ha un petit exemple d'un munt de preguntes del Grup Popular, referent a la sortida del peatge de Tarragona, em sembla que és —ara no ho recordo— la 32 o la 33, que hi ha l'aparcament de Riu Clar, de mercaderies perilloses —em sembla que és la 33; precisament no ho recordo— que, a causa que això no es porta a terme, no hi ha cap tipus d'anunci que hi ha l'aparcament de les mercaderies inflamables, perquè el MOPU diu que en català és massa llarg i, en no voler-ho fer en català, no el fa ni en castellà ni en català, i, com vostès poden veure, fa un any i mig o dos que es va darrere d'aquest tema al MOPU i no se'n surt. Per tant, crec, senyor Max Cahner, que aquesta Proposició no de Llei ha d'anar endavant, per poder obtenir, almenys, la retolació en català —o en castellà, com sigui—, però, evidentment, doncs, és molt important.

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs, ja que hi ha una demanda d'esmena *in voce*, dono la paraula al senyor Max Cahner perquè es pronunciï.

El Sr. CAHNER: Jo voldria fer notar que el Reial Decret que s'esmenta i que he esmentat després i que en la mateixa esmena també consta —no em recordo ara quin és, però és igual...—, el número 334/82, és un Reial Decret general per a l'Estat, que segurament pot ser vàlid per a moltes comunitats; és un decret, no és una llei, però quan hi ha una llei a Catalunya, el que preval és la llei de Catalunya. Per tant, en aquest cas, quan hi ha un article que no és referent a Catalunya, perquè ja està sobreentès que hi ha una llei especial, no tenim per què aplicar-lo. Perdó: els decrets no es sobreposen a les lleis de les comunitats autònomes, de cap manera; per tant, queda clar que Catalunya, en allò que es refereix a la retolació de les carreteres de la Generalitat, són les lleis de la Generalitat. Però aquest decret, bàsicament, està destinat a l'obligació de l'Estat en les seves carreteres, i és aquí que jo reclamo que la compleixi, l'Estat; no pot, de cap manera, l'Estat donar decrets per saber què ha de fer la Generalitat en aquelles coses en què ja té una llei que ho fa. Per tant, això, ho va fer l'any 82, quan no hi havia encara la llei de normalització —i era normal—; el 83, hi ha la llei de normalització: és evident que aquesta part del decret no vigeix a Catalunya; la resta, com que obliga l'Estat a la seva actuació, continua essent vigent, i és això el que interpretem nosaltres.

Jo, personalment, no tindria cap inconvenient a treure de la nostra Proposició no de Llei aquesta referència, que, d'altra banda, si tenim en compte encara més precisions, diria que l'última refosa de la Llei de Seguretat Vial, que anul·la tots aquests decrets, no fa cap referència a aquesta limitació, diu només l'obligació de l'Estat a fer les seves retolacions bilingües. També hauria pogut ser això, però l'esperit ja hi és i no sé si proce-

dint mentalment es pot suprimir aquesta referència; si es pogués suprimir a la roposició no de Llei, la suprimiria amb molt de gust, perquè és que no és vigent a Catalunya, i si pot tenir alguna confusió per al senyor que no sàpiga que no és vigent, perquè és anterior a la llei de normalització, doncs, que es tregui. Jo no sé si el senyor lletrat creu que es pot treure aquesta frase..., tot i que no és negativa, perquè queda clar que aquest apartat no és vigent.

El Sr. PRESIDENT: Jo, la interpretació, des d'aquesta Presidència —no sé si el senyor lletrat pot treure tota la normativa—, és de dir: si el proponent de la Proposició no de Llei creu que una esmena no modifica el sentit de la seva Proposició no de Llei —al contrari, en aquest cas em penso que la clarifica...

El Sr. CAHNER: No, no, l'esmena no l'accepto, perquè és una esmena que ens obliga, a nosaltres, a complir una cosa que està contra la llei de normalització. No es pot admetre...

El Sr. PRESIDENT: No, senyor Max Cahner...

El Sr. CAHNER: L'esmena socialista seria contrària a la llei de normalització; per tant, no la podem admetre. El que sí que admetria, ja que la seva argumentació ha estat en la contradicció, perquè ja he explicat que ja sap que la seva esmena és un disbarat, en aquest sentit, perquè si l'aprovéssim tots, en cas que acceptéssim l'esmena socialista, estaríem votant en contra nostre. Per tant, jo l'únic que demano és si és possible, legalment, treure de la Proposició aquesta frase, que no és que sigui dolenta: simplement que, com es veu, qui no conegui les lleis posteriors a aquest Decret pot pensar que és vigent aquí, i no ho és. Però, en tot cas, jo pregunto si és possible.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Max Cahner, jo abans li he contestat que ja sabia que vostè votaria «no» a l'esmena presentada, i que estava recollint l'esmena *in voce* —*in voce*, no?—, presentada pel Grup Mixt en boca del senyor Sabanza, que és tal, precisament perquè clarificava el que, des d'aquesta Presidència —i no vull opinar—, hi havia una certa contradicció entre les normatives que vostè defensava i les que estan contemplades a la mateixa Proposició no de Llei, i que, per tant, aquesta esmena clarifica, fins i tot, la seva explicació. I, per tant, des d'aquesta perspectiva, si aquesta esmena *in voce* no modifica el sentit de la Proposició no de Llei, aquesta Mesa no té cap, diguem-ne, posició contrària.

El Sr. CAHNER: A treure aquesta referència...

El Sr. PRESIDENT: Per tant, crec que s'hauria d'acabar, com ha dit abans: «no deixi de fer-se en llengua catalana». No és això?

El Sr. CAHNER: Sí, el que passa és una cosa... (*Remor de veus.*) Perdó, un moment, senyor President, és que em sembla que l'únic que cal treure és la frase: «tal com preveu el Decret» tal, perquè l'última frase sí que és vàlida, és el que s'ha aprovat abans: per tant, no hi fa cap mal. És el simple incís que parla del Decret.

El Sr. PRESIDENT: Sí, la demanda que vostè fa és: «tal com preveu el Reial Decret» tal, tal, no?

El Sr. CAHNER: Treure això, i jo ja en tinc prou.

El Sr. PRESIDENT: Si a treure això no s'hi està d'acord es pot utilitzar una altra via, que és la via de la votació separada, vull dir que...

El Sr. CAHNER: De la què?

El Sr. PRESIDENT: De la votació separada. (*Pausa.*)

El Sr. CAHNER: Com vulgueu.

El Sr. PRESIDENT: Per tant, com que jo crec que ara no cal que fem «artilugis», no?, de cap manera, si vostè vol retirar aquesta frase, el tros, votarem...

El Sr. CAHNER: Sí, el que la Mesa concedeixi. Ens és igual: nosaltres votarem...

El Sr. PRESIDENT: No, el que el seu Grup digui, no la Mesa, el que el seu Grup digui...

El Sr. CAHNER: El nostre Grup amb el que està d'acord és a acceptar l'esmena *in voce* amb aquesta interpretació que jo dono, simplement aquest incís: d'acord. Si això es pot fer per consens i s'entén que això no hi és, bé; si s'ha de fer votació separada, doncs, votació separada.

(*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs, suspendrem un minut i després farem els cinc minuts de recés, eh?

(*La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i dos minuts i es reprèn a dos quarts d'una i tres minuts.*)

El Sr. PRESIDENT: Demanaria que els senyors diputats seïessin, perquè passariem a termes de votació i, per tant, demanaria el màxim silenci. El senyor Max Cahner té la paraula.

El Sr. CAHNER: Bé, d'acord amb l'esperit de l'esmena *in voce* feta pel senyor Sabanza, nosaltres acceptaríem o proposaríem de fer una votació separada de tot, en primer lloc, de tota la Proposició no de Llei, excepte la frase: «tal com preveu el Reial Decret 334/82, de 12 de febrer del 82», i, després, aquesta frase, però queda clar que l'última frase de totes queda inclosa en la primera part.

El Sr. PRESIDENT: Sí, la Presidència, per ser rigorosos amb el Reglament, no li acceptarà l'esmena *in voce*, sinó que ho farem separatament: votarem fins a aquí, i a continuació a partir d'això. D'acord?

El Sr. CAHNER: No a partir, no: és un incís que es vota separat; no és una meitat, és un incís.

El Sr. PRESIDENT: Per tant, es votaria separatament: «tal com preveu el Reial Decret 334/82, del 12 de febrer de 1982», eh?

El Sr. CAHNER: Això i prou.

El Sr. PRESIDENT: Per tant, en primer lloc, farem una cosa: votarem aquest incís, i després votarem la resta, eh? Molt bé.

Doncs, vots a favor de l'incís?

Vots en contra?

Ha estat rebutjat per unanimitat dels presents. Perdó, és que em pensava que havia aixecat la mà, eh? Doncs, amb una abstenció. Repetiré els termes de la votació: 20 vots a favor de la supressió, cap en contra i 1 abstenció.

Per tant, ara votarem la resta del text, que és el text que quedarà definitiu de la Proposició no de Llei.

Les senyores i els senyors diputats que hi estiguin d'acord, que aixequin la mà.

Aquells que s'hi oposin?

Els que s'hi abstinguin?

Doncs, en aquest cas ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

(*El debat del punt desè de l'ordre del dia fineix a dos quarts d'una del migdia i cinc minuts.*)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Col·lecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

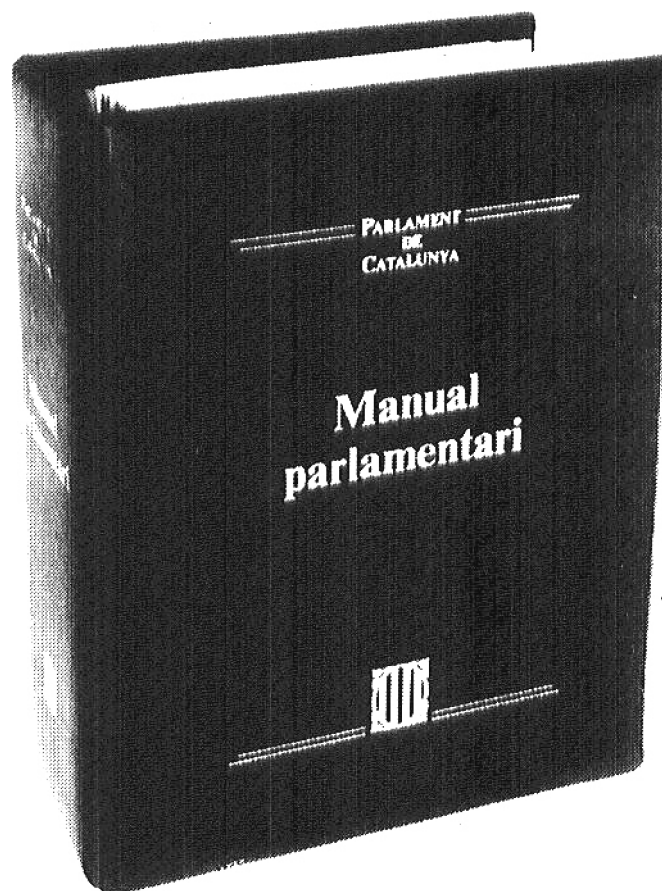
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Llei de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Llei Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Òrdua de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Govern Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Llei de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Llei Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1. ^a actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 19 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir/xeu al portador)

..... de de 19

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.

Subscripció anual: 6.000 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*: 13.000 pessetes. Número solt: 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-3.468-82. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7992 (sèrie C)

Impress per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

